

Evangelium enligt Matteus

Jesu släktavla

¹ Ursprungsbok för JESUSKRISTUS, Davids son, Abrahams son:

² Abraham avlade Isaak,
och Isaak avlade Jakob,
och Jakob avlade Juda och hans bröder.

³ Och Juda avlade Pares och Zara genom Thamar.
Och Pares avlade Hesrom,
och Hesrom avlade Aram,

⁴ och Aram avlade Aminadab,
och Aminadab avlade Naasson,
och Naasson avlade Salmon.

⁵ Och Salmon avlade Boes genom Rachab,
och Boes avlade Jobed genom Ruth,
och Jobed avlade Jessai,

⁶ och Jessai avlade David, kungen.
Och David avlade Solomon genom henne *som varit* Urias.

⁷ Och Solomon avlade Roboam,
och Roboam avlade Abia,
och Abia avlade Asaf,

⁸ och Asaf avlade Josafat,
och Josafat avlade Joram,
och Joram avlade Ozia,

⁹ och Ozia avlade Joatham,
och Joatham avlade Achaz,
och Achaz avlade Hezekia,

¹⁰ och Hezekia avlade Manasse,
och Manasse avlade Amos,

och Amos avlade Josia,

¹¹ och Josia avlade Jechonia och hans bröder
vid förflyttningen till Babylon.

¹² Och efter förflyttningen till Babylon avlade
Jechonia Salathiel,

och Salathiel avlade Zorobabel,

¹³ och Zorobabel avlade Abihud,
och Abihud avlade Eljakim,

och Eljakim avlade Azor,

¹⁴ och Azor avlade Sadok,

och Sadok avlade Achim,

och Achim avlade Elihud,

¹⁵ och Elihud avlade Eleazar,

och Eleazar avlade Matthan,

och Matthan avlade Jakob,

¹⁶ och Jakob avlade Josef, Marias man.

Av henne föddes JESUS som kallas KRISTUS.

¹⁷ Alltså är alla släkten från Abraham till David
fjorton släkten, och från David till

Babylonförflyttningen fjorton släkten, och från

Babylonförflyttningen till KRISTUS fjorton släkten.

Jesu födelse

¹⁸ Och för JESUSKRISTUS var ursprunget så: när
hans mor Maria hade blivit trolovad med Josef,
innan de hade kommit samman, befanns hon
havande i magen av helig Ande.

¹⁹ Men Josef, hennes man som var rättfärdig
och inte ville exponera henne, beslöt sig för att i
hemlighet förskjuta henne.

²⁰ Men när han reflekterade över detta, se: en
HERRENS ängel i en dröm visade sig för honom
och sade: "Josef, Davids son! Du ska inte frukta

att ta emot Maria *som* din hustru. För det *som* är avlat i henne är av helig Ande.

²¹ Och hon ska föda en son, och du ska kalla hans namn JESUS. För han ska frälsa sitt folk från deras synder.”

²² Och detta hela har hänt för att det skulle uppfyllas som var sagt av HERREN genom profeten, som sade:

²³ *Se, jungfrun ska vara havande i magen och föda en son.*

Och man ska kalla hans namn Emmanuel,
vilket är översatt: *Med oss*GUD.

²⁴ Och Josef reste sig från sömnen och gjorde som HERRENS ängel hade förordnat för honom. Och han tog emot sin hustru,

²⁵ och han kände henne inte förrän hon hade fött en son. Och han kallade hans namn JESUS.

2

Mager från öst

¹ Men när JESUS var född i Bethlehem i Judeen under kung Herodes dagar, se: mager från öst kom fram till Jerusalem

² och sade: "Var är han *som är* född judarnas kung? För vi har sett hans stjärna i Östern och har kommit *för* att tillbe honom.”

³ Men när kung Herodes hörde *det* blev han oroad, och hela Jerusalem med honom.

⁴ Och han samlade alla översteprästerna och skriftlärda från folket och efterhörde från dem var KRISTUS föds.

⁵ Och de sade till honom: "I Bethlehem i Judeen. För så är skrivet genom profeten:

*6 Och du, Bethlehem i Juda land,
är alls inte minst bland Juda styresmän.
För från dig ska utgå en styrande
som ska vara herde för mitt folk Israel."*

⁷ Då kallade Herodes i hemlighet på magera och preciserade från dem tiden för stjärnan som visade sig.

⁸ Och han skickade dem till Bethlehem och sade: "Gå och hör er noga för om barnet. Och då ni funnit, meddela mig så att även jag kan komma och tillbe honom."

⁹ Och de lyssnade till kungen och gick. Och se, stjärnan som de såg i Östern gick före dem, tills den kom och stod ovanför där barnet var.

¹⁰ Och när de såg stjärnan, glädde de sig med mycket stor glädje.

¹¹ Och de gick in i huset och såg barnet med Maria, hans mor, och de föll ner och tillbad honom. Och de öppnade sina skattgömmor och frambar till honom äregåvor: guld och olibanum och myrra.

¹² Och sedan de fått uppenbarelse i en dröm att inte vända tillbaka till Herodes, *blev det* på en annan väg de drog sig undan till sin trakt.

Flykten till Egypten

¹³ Men när de hade dragit sig undan, se: en HERRENS ängel visar sig i en dröm för Josef och säger: "Res dig, ta med barnet och dess mor och fly till Egypten! Och var där tills jag säger till dig. För Herodes kommer att söka efter barnet för att förgöra det."

¹⁴ Och han reste sig, tog med barnet och dess mor i natten och drog sig undan till Egypten.

¹⁵ Och han var där fram till Herodes frånfälle, för att det skulle uppfyllas *som var sagt* av HERREN genom profeten, som sade: *Ur Egypten kallade jag min son.*

Herodes barnamord

¹⁶ Då såg Herodes att han blivit förlöjligad av magerna, och han blev väldigt rasande. Och han sände ut och avrättade alla gossarna i Bethlehem och i hela dess område från två år och neråt, enligt den tid som han hade preciserat från magerna.

¹⁷ Då uppfylldes det *som var sagt* genom profeten Jeremia, som sade:

¹⁸ *En röst i Rama hördes, gråt och klagan stor: Rachel som grätöversina barn. Och hon ville inte bli tröstad, för de finns inte.*

Tillbaka till Israels land

¹⁹ Men när Herodes hade avlidit, se: en HERRENS ängel visar sig i en dröm för Josef i Egypten

²⁰ och säger: "Res dig, ta med barnet och dess mor och gå till Israels land. För de är döda, de som sökte barnets själ."

²¹ Och han reste sig och tog med barnet och dess mor och kom in i Israels land.

²² Men när han hörde att Archelaos regerar Judeen istället för sin far Herodes, fruktade han för att gå bort dit. Och sedan han fått uppenbarelse i en dröm, drog han sig undan till bygderna i Galileen.

²³ Och han gick och bosatte sig i en stad som kallas Nazaret, för att det skulle uppfyllas *som var sagt genom profeterna*: att nazoré ska han kallas.

3

Johannes Döparens förkunnelse

¹ Och i de dagarna kommer Johannes Döparen fram och förkunnar i Judeens ödemark

² [och] säger: "Ändra sinne! För himlarnas rike är *nu* nära."

³ För denne är den *som är sagd* genom profeten Esaias, som sade:

En ropandes röst i ödemarken:

Bered HERRENS VÄG! Gör raka hans stigar!

⁴ Och själv hade Johannes sin klädsel av kamelhår och ett läderbälte om sin höft, och hans föda var gräshoppor och vildhonung.

⁵ Då gick man ut till honom, Jerusalem och hela Judeen och hela trakten runt Jordan,

⁶ och de döptes i Jordanfloden av honom, erkännande sina synder.

⁷ Men när han såg många av fariseerna och saddukeerna komma till hans dop, sade han till dem: "Huggormsyngel! Vem har visat er att fly från den kommande vreden?"

⁸ Gör då frukt värdig sinnesändringen.

⁹ Och tänk er inte att säga inom er: *Som far* har vi Abraham. För jag säger er att GUD ur dessa stenar kan resa upp barn åt Abraham.

¹⁰ Och redan ligger yxan mot trädens rot. Varje träd som inte gör god frukt huggs alltså bort och kastas i eld.

¹¹ Jag döper er i vatten till sinnesändring. Men den som kommer efter mig är starkare än jag, *och* jag är inte förtjänt att bära hans sandaler. Han ska döpa er i helig Ande och eld.

¹² Hans kastskovel *är* i hans hand, och han ska rensa sin tröskplats och samla sitt vete in i ladan. Men agnarna ska han bränna upp med osläckbar eld.”

Jesu dop

¹³ Då kommer JESUS dit från Galileen till Jordan hos Johannes för att döpas av honom.

¹⁴ Men Johannes *började* hindra honom och sade: ”Jag har behov av att döpas av dig. Och du kommer till mig?”

¹⁵ Men JESUS svarade och sade till honom: ”Tillåt *det* nu. För så är det anständigt för oss att uppfylla all rättfärdighet.” Då tillät han honom.

¹⁶ Och döpt steg JESUS direkt upp ur vattnet, och se: *då* öppnades [för honom] himlarna, och han såg GUDS Ande komma ner som en duva [och] komma över honom.

¹⁷ Och se, en röst från himlarna som sade: ”Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag funnit behag.”

4

Jesus prövad av djävulen

¹ Sedan fördes JESUS upp till ödemarken av Anden *för* att provas av djävulen.

² Och när han hade fastat fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han *till* sist hungrig.

³ Och fram kom frestaren och sade till honom: "Om du är GUDS Son, säg att dessa stenar ska bli bröd."

⁴ Men han svarade och sade: "Det är skrivet: *Inte bara på bröd ska människan leva, utan på varje ord som utgår genom GUDSMUN.*"

⁵ Då tar djävulen med honom till den heliga staden, och han ställde honom på templets vinge

⁶ och säger till honom: "Om du är GUDS Son, kasta dig ner! För det är skrivet att: *Sina änglar ska han påbjuda om dig, och på händer ska de lyfta dig så att inte du stöter din fot mot en sten.*"

⁷ Då sade honom JESUS: "Åter är det skrivet: *Du ska inte pröva ut HERRENDIN GUD.*"

⁸ Åter tar djävulen med honom till ett väldigt högt berg och visar honom världens alla riken och deras härlighet,

⁹ och han sade till honom: "Allt detta ska jag ge dig, om du faller *ner* och tillber mig."

¹⁰ Då säger honom JESUS: "Bege dig, Satan! För det är skrivet: *HERRENDIN GUDSKA DU TILLBE, och bara honom ska du dyrka.*"

¹¹ Då lämnar honom djävulen, och se: änglar kom fram och betjänade honom.

Jesus i folkslagens Galileen

¹² Men när han hörde att Johannes hade blivit utlämnad, drog han sig undan till Galileen.

¹³ Och han lämnade Nazara och kom och bosatte sig i Kafarnaum vid havet, i Zabulons och Nefthalims område,

¹⁴ för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, som sade:

*15 Zabulons land och Nefthalims land,
havsvägen, andra sidan Jordan, folkslagens
Galileen:*

*16 det folk som sitter i mörker har sett ett stort
ljus,
och för dem som sitter i dödens trakt och skugga
har ett ljus gått upp, för dem.*

17 Från då började JESUS förkunna och säga:
"Ändra sinne! För himlarnas rike är *nu* nära."

Jesu första lärjungar

18 Och vandrande längs Galileens hav såg han två bröder, Simon som kallas Petrus och Andreas hans bror, som kastade kastnät i havet. De var nämligen fiskare.

19 Och han säger till dem: "Kom efter mig, och jag ska göra er till människofiskare."

20 Och direkt lämnade de näten och följde honom.

21 Och han gick framåt därifrån och såg två andra bröder, Jakob Zebedaios *son* och Johannes hans bror, i båten med Zebedaios sin far, förfärdigande sina nät. Och han kallade dem,

22 och direkt lämnade de båten och sin far och följde honom.

Jesus förkunnar i Galileen

23 Och han drog omkring i hela Galileen, och han undervisade i deras synagogor och förkunnade evangeliet om riket och botade varje åkomma och varje klenhet bland folket.

24 Och *det* gick ut hörsägen om honom i hela Syrien, och man förde fram till honom alla som hade *det* illa i olika åkommor och var ansatta av

plågor, [och] demoniserade och månsjuka och förlamade, och han botade dem.

²⁵ Och *det* följde honom stora skaror från Galileen och Dekapolis och Jerusalem och Judeen och andra sidan Jordan.

JESU BERGSPREDIKAN (Kap 5–7)

5

Saligprisningarna

¹ Och när han såg skarorna gick han upp till berget, och när han satte sig kom hans lärjungar fram till honom.

² Och han öppnade sin mun och *började* undervisa dem och sade:

³ "Saliga de fattiga i anden! För deras är himlarnas rike.

⁴ Saliga de som sörjer! För de ska bli tröstade.

⁵ Saliga de milda! För de ska ärva landet.

⁶ Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten!

För de ska bli mättade.

⁷ Saliga de barmhärtiga! För de ska få barmhärtighet.

⁸ Saliga de *som är* rena i hjärtat! För de ska se GUD.

⁹ Saliga de *som är* fridsskapare! För de ska kallas GUDS söner.

¹⁰ Saliga de som förföljs för rättfärdighets skull! För deras är himlarnas rike.

¹¹ Saliga är ni när de kritiserar er och förföljer och säger allt ont mot er [ljugande] för min skull.

¹² Gläd er och jubla, för er lön *är* stor i himlarna. För så förföljde de profeterna före er.

Salt och ljus

¹³ Ni är jordens salt. Men om saltet blir kraftlöst, med vad ska det saltas? Till intet maktar det mer, utom att kastas ut och trampas ner av människorna.

¹⁴ Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas som ligger ovanpå ett berg.

¹⁵ Inte heller tänder man en lampa och sätter den under skäppan. Nej, på lampstället, och den skiner för alla i huset.

¹⁶ Så ska ert ljus skina inför människorna, så att de ser era goda gärningar och ärar er Far i himlarna.

Jesus och lagen

¹⁷ Anta inte att jag har kommit *för* att upplösa lagen eller profeterna. Jag har inte kommit *för* att upplösa, utan uppfylla.

¹⁸ För amen, jag säger er: Förrän himlen och jorden förgår ska aldrig *ens* ett jota eller streck förgå från lagen, förrän allt har skett.

¹⁹ Den som alltså upplöser ett av dessa minsta bud och lär människorna så, ska kallas minst i himlarnas rike. Men den som gör och lär ut, denne ska kallas stor i himlarnas rike.

²⁰ För jag säger er att om inte er rättfärdighet överflödar mer än de skriftlärdas och fariseernas, kommer ni aldrig in i himlarnas rike.

Mord och vrede

²¹ Ni har hört att det blev sagt till de urtida: *Du ska inte mörda*. Och den som mördar blir straffskyldig inför domen.

²² Men jag säger er att var och en som vredgas på sin broder blir straffskyldig inför domen. Och

den som säger till sin broder: *Raká*, blir straffskyldig inför Sanhedrin. Och den som säger: Dåre, blir straffskyldig in i eldens Gehenna.

²³ Om du alltså frambär din äregåva vid altaret, och där kommer ihåg att din broder har något emot dig,

²⁴ lämna där din äregåva framför altaret och bege dig först *och* bli försonad med din broder. Och kom sedan och frambär din äregåva.

²⁵ Var välsinnad med din motpart fort, medan du är med honom på vägen, så att inte motparten överlämnar dig till domaren, och domaren till undertjänaren och du kastas i fängelse.

²⁶ Amen, jag säger dig: Du kommer aldrig ut därifrån förrän du betalt den sista quadranten.

Äktenskapsbrott

²⁷ Ni har hört att det blev sagt: *Du ska inte begå äktenskapsbrott.*

²⁸ Men jag säger er att var och en som ser på en kvinna för att åtrå henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.

²⁹ Och om ditt högra öga skandaliserar dig, ta ut det och kasta ifrån dig! För det gagnar dig att en av dina lemmar går förlorad och inte hela din kropp kastas i Gehenna.

³⁰ Och om din högra hand skandaliserar dig, hugg bort den och kasta ifrån dig! För det gagnar dig att en av dina lemmar går förlorad och inte hela din kropp går bort till Gehenna.

³¹ Och det blev sagt: *Den som förskjuter sin hustru ska ge henne skilsmässa.*

³² Men jag säger er att var och en som förskjuter sin hustru, förutom med anledning av otukt, gör att hon begår äktenskapsbrott. Och den som gifter sig med en förskjuten *kvinna* begår äktenskapsbrott.

Ja och nej

³³ Åter har ni hört att det blev sagt till de urtida: *Du ska inte svära falskt, utan du ska infria till HERREndina eder.*

³⁴ Men jag säger till er att inte svära alls: varken vid himlen, för den är GUDS tron,

³⁵ eller vid jorden, för den är hans fötters fotpall, eller vid Jerusalem, för det är den store Kungens stad.

³⁶ Inte heller vid ditt huvud ska du svära, för du kan inte göra ett hårstrå vitt eller svart.

³⁷ Utan ert ord ska vara ja, ja – nej, nej. Och det *somär* mer än detta är från det onda.

Älska era fiender

³⁸ Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand.*

³⁹ Men jag säger till er att inte stå emot det onda. Nej, den som örfilar dig på [din] högra kind, vänd mot honom även den andra.

⁴⁰ Och åt den som vill gå inför rätta med dig och ta din tunika, lämna honom även manteln.

⁴¹ Och den som rekvirerar dig *för* en mil, bege dig med honom två.

⁴² Åt den som ber dig ska du ge, och *från* den som vill låna av dig ska du inte vända dig bort.

⁴³ Ni har hört att det blev sagt: *Du ska älska din nästa* och hata din fiende.

⁴⁴ Men jag säger er: Älska era fiender och be för dem som förföljer er,

⁴⁵ så att ni blir söner till er Far i himlarna. För sin sol låter han gå upp över onda och goda, och det regnar över rättfärdiga och orättfärdiga.

⁴⁶ För om ni älskar dem som älskar er, vad *för* lön har ni? Gör inte även tullindrivarna detsamma?

⁴⁷ Och om ni hälsar bara era syskon, vad gör ni *som är* mer? Gör inte även de av folkslagen detsamma?

⁴⁸ Ni ska alltså vara fullkomliga, såsom er himmelske Far är fullkomlig.

6

Rätt givande

¹ [Men] akta *så* att *ni* inte gör er rättfärdighet inför människorna, för att skådas av dem. Annars har ni ingen lön hos er Far i himlarna.

² När du gör en allmosa ska du alltså inte basunera framför dig, såsom hycklarna gör i synagogorna och på gatustråken för att bli ärade av människorna. Amen, jag säger er: De har fått ut sin lön.

³ Men när du gör en allmosa, ska inte din vänstra *hand* veta vad din högra gör,

⁴ så att din allmosa är i det fördolda. Och din Far, som ser i det fördolda, ska löna dig.

Rätt bön

⁵ Och när ni ber, ska ni inte vara som hycklarna. För de har *det* kärt att stå i synagogorna och i gatornas hörn och be, för att visa sig för människorna. Amen, jag säger er: De har fått ut sin lön.

⁶ Men du när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Far, som *är* i det fördolda. Och din Far, som ser i det fördolda, ska löna dig.

⁷ Och när ni ber, ska ni inte rabbla ord såsom de av folkslagen. För de tänker sig att de genom sin mångordighet ska bli bönhörda.

⁸ Ni ska alltså inte likna dem. För er Far vet vad ni har behov av innan ni ber honom.

Herrens bön

⁹ Så ska alltså ni be:
Vår Far i himlarna,
helgas ska ditt namn.

¹⁰ Komma ska ditt rike.
Ske ska din vilja, som i himmel också på jord.

¹¹ Vårt tillkommande bröd ge oss idag.

¹² Och förlåt oss våra skulder,
såsom också vi förlåtit våra skyldiga.

¹³ Och för oss inte in i frestelse,
utan rädda oss från det onda.

¹⁴ För om ni förlåter människorna deras felsteg,
ska er himmelske Far förlåta också er.

¹⁵ Men om ni inte förlåter människorna, ska inte heller er Far förlåta era felsteg.

Rätt fasta

¹⁶ Och när ni fastar, bli inte som hycklarna,
dysterögda. För de förstör sina ansikten så att de

visar sig fastande för människorna. Amen, jag säger er: De har fått ut sin lön.

¹⁷ Men du när *du* fastar, smörj in ditt huvud och tvätta ditt ansikte,

¹⁸ så att du inte visar dig för människorna fastande utan för din Far, som *är* i det förtäckta. Och din Far, som ser i det förtäckta, ska löna dig.

Skatter i himlen

¹⁹ Spara inte ihop åt er skatter på jorden, där mal och ätande förstör och där tjuvar gör inbrott och stjälar.

²⁰ Utan spara ihop åt er skatter i himlen, där varken mal eller ätande förstör och där tjuvar inte gör inbrott eller stjälar.

²¹ För där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Ögat är kroppens lampa

²² Kroppens lampa är ögat. Om nu ditt öga är generöst, blir hela din kropp upplyst.

²³ Men om ditt öga är ont, blir hela din kropp mörklagd. Om nu ljuset i dig är mörker – vilket mörker!

Gud eller mammon

²⁴ Ingen kan fasttjäna två herrar. För antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller hålla tag i en och ringakta den andre. Ni kan inte fasttjäna GUD och mammon.

Bekymra er inte

²⁵ Därför säger jag er: Bekymra er inte för er själ, vad ni ska äta [eller vad ni ska dricka], eller

för er kropp, vad ni ska iklä er. Är inte själen mer än födan? Och kroppen *mer* än klädseln?

²⁶ Se på himlens fåglar, att de inte sår eller skördar eller samlar i lador. Och er himmelske Far ger dem näring. Är inte ni mycket viktigare än de?

²⁷ Men vem av er kan, *genom att* bekymra sig, lägga till sin ålder en *enda* aln?

²⁸ Och för klädsel, varför bekymrar ni er? Studera åkerns liljor, hur de växer. De sliter inte eller spinner.

²⁹ Men jag säger er att inte ens Solomon i all sin härlighet klädde sig som en av dessa.

³⁰ Men om GUD så ekiperar åkerns gräs, som finns idag och imorgon kastas i en lerugn, *hur* mycket mer *då* inte er, klentrogna?

³¹ Bekymra er alltså inte och säg: Vad ska vi äta? eller: Vad ska vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss *med*?

³² För allt detta söker folkslagen efter, för er himmelske Far vet att ni behöver detta alltsammans.

³³ Men sök först [GUDS] rike och hans rättfärdighet, och allt detta ska tillföras er.

³⁴ Bekymra er alltså inte för morgondagen, för morgondagen ska bekymra sig för sig själv. Nog för dagen *är* dess onda.

7

Flisan och bjälken

¹ Döm inte, så att ni inte blir dömda.

² För med den dom ni dömer ska ni dömas, och med det mått ni mäter med ska det mätas åt er.

³ Men varför ser du flisan i din broders öga, men bjälken i ditt öga beaktar du inte?

⁴ Eller hur ska du säga till din broder: Låt *mig* kasta ut flisan ur ditt öga – och se: bjälken i ditt öga!

⁵ Hycklare, kasta först ut ur ditt öga bjälken. Och då ska du se bra *för* att kasta ut flisan ur din broders öga.

Det heliga och hundarna

⁶ Ni ska inte ge det heliga åt hundarna eller kasta era pärlor framför svinen. Annars kommer de att trampa ner dem med sina fötter, och vända sig och slita sönder er.

Den som ber får

⁷ Be, och det ska ges er. Sök, och ni ska finna. Bulta, och det ska öppnas för er.

⁸ För var och en som ber får, och den som söker finner. Och för den som bultar ska det öppnas.

⁹ Eller vem av er är en människa som hans son ska be om bröd – inte kommer han att ge honom en sten?

¹⁰ Eller också är *det* fisk han ska be om – inte kommer han att ge honom en orm?

¹¹ Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska er Far i himlarna ge goda *ting* till dem som ber honom?

Gyllene regeln

¹² Alltså: allt vad ni vill att människorna ska göra för er, så ska också ni göra för dem. För detta är lagen och profeterna.

Den trånga porten

¹³ Gå in genom den trånga porten. För bred är porten och rymlig vägen som leder bort till fördärvet, och många är de som går in genom den.

¹⁴ Hur trång är porten och pressad vägen som leder bort till livet, och få är de som finner den.

Av frukten känns trädet

¹⁵ Akta er för de falska profeterna, som kommer till er i fårs klädsel men inuti är rovlystna vargar.

¹⁶ Från deras frukter ska ni känna igen dem. Inte plockar man väl ihop druvor från törnen, eller fikon från tistlar?

¹⁷ Så gör varje gott träd goda frukter, men det ruttna trädet gör onda frukter.

¹⁸ Ett gott träd kan inte göra onda frukter, inte heller ett ruttet träd göra goda frukter.

¹⁹ Varje träd som inte gör god frukt huggs bort och kastas i eld.

²⁰ Alltså är det från deras frukter ni ska känna igen dem.

²¹ Inte var och en som säger till mig: HERRE, HERRE, ska komma in i himlarnas rike, utan den som gör viljan hos min Far i himlarna.

²² Många ska säga till mig på den dagen: HERRE, HERRE, har inte vi med ditt namn profeterat, och med ditt namn drivit ut demoner, och med ditt namn gjort många kraftgärningar?

²³ Och då ska jag bekänna för dem att: Jag har aldrig känt er. *Dra bort från mig, ni som utför laglösheten.*

De två husbyggarna

²⁴ Var och en som alltså hör dessa mina ord och gör dem ska liknas vid en klok man som byggde sitt hus på klippan.

²⁵ Och ner kom vätan, och floderna kom och vindarna blåste och föll mot det huset. Och det föll inte, för det var grundat på klippan.

²⁶ Och var och en som hör dessa mina ord och inte gör dem ska liknas vid en dåraktig man som byggde sitt hus på sanden.

²⁷ Och ner kom vätan, och floderna kom och vindarna blåste och stötte mot det huset. Och det föll, och dess fall var stort."

²⁸ Och det hände sig, när JESUS hade fullbordat dessa ord, att skarorna var överväldigade vid hans undervisning.

²⁹ För han undervisade dem som *en* som hade auktoritet, och inte som deras skriftlärda.

8

Jesus renar en spetälsk

¹ Och när han gick ner från berget följde honom stora skaror.

² Och se, en spetälsk kom fram och tillbad honom och sade: "HERRE, om du vill, kan du rena mig."

³ Och han räckte ut handen och rörde vid honom och sade: "Jag vill. Var renad!" Och direkt renades hans spetälska.

⁴ Och *då* säger honom JESUS: "Se till att du inte till någon säger *det*. Nej, bege dig, visa dig för prästen och frambär den äregåva som Mose har förordnat, till ett vittnesbörd för dem."

En centurions tro

⁵ När han gick in i Kafarnaum, kom *det* fram till honom en centurion som vädjade till honom

⁶ och sade: "HERRE, min gosse är liggande i huset förlamad, förskräckligt plågad."

⁷ Och han säger till honom: "Jag ska komma och bota honom."

⁸ Och centurionen svarade och sade: "HERRE, jag är inte förtjänt att du går in under mitt tak. Men säg bara till med ett ord och min gosse blir helad.

⁹ För även jag är en människa under auktoritet och har under mig soldater, och jag säger till den: Gå, och han går, och till en annan: Kom, och han kommer, och till min fasttjänare: Gör detta, och han gör *det*."

¹⁰ Och när JESUS hörde *det*, blev han förundrad och sade till dem som följde: "Amen, jag säger er: Hos ingen har jag funnit en så stor tro i Israel.

¹¹ Och jag säger er att många från öst och väst ska komma och luta sig *till bords* med Abraham och Isaak och Jakob i himlarnas rike.

¹² Men rikets barn ska kastas ut i det yttre mörkret. Där blir gråten och tändernas gnissel."

¹³ Och JESUS sade till centurionen: "Bege dig. Som du trott ska det ske för dig." Och helad blev [hans] gosse i den stunden.

Jesus botar Petrus svärmor

¹⁴ Och JESUS kom till Petrus hus och såg hans svärmor liggande och febrig.

¹⁵ Och han rörde vid hennes hand, och *då* lämnade henne febern. Och hon reste sig och *började* betjäna honom.

¹⁶ Men när det blev kväll, förde man fram till honom många demoniserade. Och han drev ut andarna med ett ord, och alla som hade *det* illa botade han,

¹⁷ för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Esaias, som sade: *Han tog våra sjukdomar och bar våra åkommor.*

Lärjungaskapets kostnad

¹⁸ Men när JESUS såg en skara omkring honom, befallde han att *man skulle* fara bort till andra sidan *havet*.

¹⁹ Och *det* kom fram en skriftlärdd och sade till honom: "Lärare, jag ska följa dig vart du än går iväg."

²⁰ Och *då* säger honom JESUS: "Rävarna har lyor, och himlens fåglar bon. Men Människosonen har ingenstans han lutar huvudet."

²¹ Och en annan av [hans] lärjungar sade till honom: "HERRE, tillåt mig att först gå bort och begrava min far."

²² Men JESUS säger till honom: "Följ mig. Och låt de döda begrava sina egna döda."

Jesus stillar stormen

²³ Och när han steg i båten följde honom hans lärjungar.

²⁴ Och se, en väldig bävning kom på havet, så att båten *började* övertäckas av vågorna. Men han sov.

²⁵ Och de kom fram och väckte honom och sade: "HERRE, fräls! Vi går förlorade!"

²⁶ Och han säger till dem: "Varför är ni fega, ni klentrogna?" Sedan reste han sig och näpste vindarna och havet, och det blev ett väldigt lugn.

²⁷ Och människorna var förundrade och sade: "Vad för en är denne? För även vindarna och havet hörsammar honom!"

Jesus botar två demoniserade

²⁸ Och när han kom till andra sidan, till gadarenernas trakt, mötte honom två demoniserade som kom ut från gravarna, så väldigt besvärliga att ingen mäktade att gå förbi på den vägen.

²⁹ Och se, de skrek och sade: "Vad *mellan* oss och dig, GUDS Son? Har du kommit hit *i förtid för* att plåga oss?"

³⁰ Men *där* fanns långt ifrån dem en skock med många svin som vallades.

³¹ Och demonerna vädjade till honom och sade: "Om du driver ut oss, sänd oss till svinskocken."

³² Och han sade till dem: "Bege er!" Och de kom ut och for bort in i svinen, och se: hela skocken stormade ner från branten i havet och dog i vattnen.

³³ Och de som vallade flydde, och ivägkomna in i staden berättade de allt, även det om de demoniserade.

³⁴ Och se: hela staden kom ut, JESUS till mötes. Och när de såg honom, vädjade de att han skulle gå vidare från deras område.

9

Jesus förlåter synder

¹ Och han steg i en båt och for över till andra sidan och kom till *sin* egen stad.

² Och se, de bar fram till honom en förlamad, liggande på en bädd. Och JESUS såg deras tro och sade till den förlamade: "Fatta mod, barn. Dina synder förlåts."

³ Och se, några av de skriftlärda sade inom sig: "Den där hädar!"

⁴ Och JESUS såg deras reflektioner och sade: "Varför reflekterar ni onda *ting* i era hjärtan?

⁵ För vad är lättare? Att säga: Dina synder förlåts, eller att säga: Res dig och vandra?

⁶ Men för att ni ska veta att auktoritet har Människosonen på jorden att förlåta synder" – sedan säger han till den förlamade: "Res dig, ta din bädd och bege dig till ditt hus!"

⁷ Och han reste sig och gick iväg till sitt hus.

⁸ Och när skarorna såg *det*, fruktade de och ärade GUD som gett sådan auktoritet åt människorna.

Jesus hos tullindrivare och syndare

⁹ Och JESUS drog vidare därifrån, och såg en man sittande vid tullhuset som kallades Mattheus. Och han säger till honom: "Följ mig!" Och han stod upp och följde honom.

¹⁰ Och det hände sig när han låg *till bords* i huset, och se: många tullindrivare och syndare kom och låg *till bords* med JESUS och hans lärjungar.

¹¹ Och när fariseerna såg *det*, sade de till hans lärjungar: "Varför *är det* med tullindrivarna och syndarna er lärare äter?"

¹² Men han hörde *det* och sade: "Inte har de starka behov av läkare, utan de som har *det* illa.

¹³ Men gå och lär er vad *detta* är: *Barmhärtighet vill jag och inte offer*. För jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare."

Jesus och fastan

¹⁴ Då kommer Johannes lärjungar fram till honom och säger: "Varför fastar vi och fariseerna [mycket], men dina lärjungar fastar inte?"

¹⁵ Och JESUS sade till dem: "Inte kan bröllopssalens söner sörja så länge brudgummen är med dem? Men det ska komma dagar när brudgummen tas ifrån dem, och då ska de fasta.

¹⁶ Och ingen sätter på en lapp av okrympt tyg på en gammal mantel. För den tar bort sin fullhet från manteln, och det blir en värre reva.

¹⁷ Och man håller inte ungt vin i gamla läglar. Annars slits läglarna sönder, och vinet utgjuts och läglarna går förlorade. Nej, man håller ungt vin i nya läglar, och båda sambevaras."

Jairos dotter och den blödande kvinnan

¹⁸ Medan han talade detta till dem, se: en ledare kom och *började* tillbe honom och sade att: "Min dotter avled nu. Men kom och lägg din hand på henne och hon ska leva."

¹⁹ Och *då* reste sig JESUS och följde honom, även hans lärjungar.

²⁰ Och se: en kvinna som hade blött i tolv år kom fram bakifrån och rörde vid hörntofsen på hans mantel.

²¹ För hon sade inom sig: "Om jag så bara rör vid hans mantel, blir jag frälst."

²² Och JESUS vände sig och såg henne och sade: "Fatta mod, dotter. Din tro har frälst dig." Och frälst blev kvinnan från den stunden.

²³ Och när JESUS kom till ledarens hus och såg flöjtblåsarna och skaran som väsnades,

²⁴ sade han: "Dra er undan! För flickan har inte dött, utan sover." Och de skrattade åt honom.

²⁵ Men när skaran hade drivits ut gick han in och grep hennes hand, och flickan reste sig.

²⁶ Och detta rykte gick ut i hela det landet.

Jesus botar två blindas och en stum

²⁷ Och när JESUS drog vidare därifrån, följde [honom] två blindas som skrek och sade: "Förbarma dig över oss, Davids son!"

²⁸ Och när han kommit till huset kom de blindas fram till honom, och JESUS säger till dem: "Tror ni att jag kan göra detta?" De säger till honom: "Ja, HERRE."

²⁹ Då rörde han vid deras ögon och sade: "Efter er tro ska det ske för er."

³⁰ Och deras ögon öppnades. Och JESUS frustade mot dem och sade: "Se till att ingen får veta."

³¹ Men de gick ut och spred ryktet om honom i hela det landet.

³² Och när de gick ut, se: då förde man fram till honom en stum demoniserad människa.

³³ Och när demonen var utdriven talade den stumme, och skarorna var förundrade och sade: "Aldrig har det visat sig sådant i Israel!"

³⁴ Men fariseerna sade: "Det är med demonernas furste han driver ut demonerna."

Som får utan herde

³⁵ Och JESUS drog omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i deras synagogor och förkunnade evangeliet om riket och botade varje åkomma och varje klenhet.

³⁶ Och när han såg skarorna kände han innerligt för dem, för de var besvärade och slängda, *som får som inte har herde*.

³⁷ Då säger han till sina lärjungar: "Skörden är stor, men arbetarna få.

³⁸ Bönfall därför skördens HERRE att han driver ut arbetare till sin skörd."

10

Jesus sänder ut de tolv

¹ Och han kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem auktoritet över orena andar, att driva ut dem och bota varje åkomma och varje klenhet.

² Och de tolv apostlarnas namn är dessa: först Simon som kallas Petrus och Andreas hans bror, och Jakob Zebedaios *son* och Johannes hans bror,

³ Filippos och Bartholomaios, Thomas och Mattheus tullindrivaren, Jakob Alfaios *son* och Thaddaios,

⁴ Simon Kananaios och Judas Iskariot, som också utlämnade honom.

⁵ Dessa tolv sände JESUS ut, och han instruerade dem och sade: "Till folkslagens väg ska ni inte gå bort, och i samariers stad ska ni inte gå in.

⁶ Utan gå snarare till de förlorade fåren av Israels hus.

⁷ Och medan ni går, förkunna och säg att nära är *nu* himlarnas rike.

⁸ Bota sjuka. Uppväck döda. Rena spetälska. Driv ut demoner. Gratis har ni fått, gratis ska ni ge.

⁹ Förvärva inte guld eller silver eller koppar för era bälten,

¹⁰ inte väska för vägen eller två tunikor eller sandaler eller stav. För arbetaren *är* värd sin föda.

¹¹ Och i den stad eller by ni kommer till, hör er för vem i den *som* är värdig, och där ska ni stanna tills ni går ut.

¹² Och när ni kommer in i huset, hälsa det.

¹³ Och om huset är värdigt, ska er frid komma över det. Men om det inte är värdigt, ska er frid till er vända om.

¹⁴ Och den som inte välkomnar er och inte hör era ord, gå ut utanför det huset eller den staden och skaka ut dammet från era fötter.

¹⁵ Amen, jag säger er: det ska bli uthärdligare för Sodoms och Gomorras land på domens dag än för den staden.

Som får bland vargar

¹⁶ Se, jag sänder ut er som får mitt bland vargar. Var då kloka som ormarna och oförvanskade som duvorna.

¹⁷ Men akta er för människorna. För de ska utlämna er till sanhedriner, och i sina synagogor ska de piska er.

¹⁸ Och även inför styresmän och kungar ska ni föras för min skull, till ett vittnesbörd för dem och för folkslagen.

¹⁹ Men när de utlämnar er, bekymra er inte för hur eller vad ni ska tala. För det ska ges er i den stunden vad ni ska tala.

²⁰ För det är inte ni som talar, utan er Fars Ande som talar genom er.

²¹ Och broder ska utlämna broder till döden, och en far ett barn, och *det* ska resa sig barn mot föräldrar och döda dem.

²² Och ni ska bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet, denne ska bli frälst.

²³ Och när de förföljer er i denna stad, fly till den andra. Amen, jag säger er: Ni kommer aldrig att fullborda Israels städer förrän Människosonen kommer.

²⁴ En lärjunge är inte över läraren, inte heller en fasttjänare över sin HERRE.

²⁵ *Det* är nog för lärjungen att han blir som sin lärare, och fasttjänaren som sin HERRE. Om de även kallat hushärskaren Beelzebul, hur mycket mer hans husfolk?

Frukta inte människor

²⁶ Frukta dem alltså inte. För det finns inget övertäckt som inte ska uppenbaras, och *inget* dolt som inte ska bli känt.

²⁷ Det jag säger er i mörkret ska ni säga i ljuset, och det ni hör i örat ska ni förkunna på hustaken.

²⁸ Och frukta inte för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Nej, frukta snarare honom som kan förgöra både själ och kropp i Gehenna.

²⁹ Säljs inte två sparvar för ett ass? Och inte en *enda* av dem faller till jorden utan er Far.

³⁰ Och på er är *till* och *med* huvudhåren alla räknade.

³¹ Frukta alltså inte. Ni är viktigare än många sparvar.

³² Var och en som alltså kommer att bekänna sig till mig inför människorna, honom ska också jag bekänna mig till inför min Far i himlar[na].

³³ Men den som kommer att förneka mig inför människorna, honom ska också jag förneka inför min Far i himlar[na].

Inte fred utan svärd

³⁴ Anta inte att jag har kommit *för* att sätta fred på jorden. Jag har inte kommit *för* att sätta fred, utan svärd.

³⁵ För jag har kommit *för* att splittra *en man mot sin far, och en dotter mot sin mor, och en brud mot sin svärmor.*

³⁶ *Och människans fiender blir hans husfolk.*

³⁷ Den som har far eller mor mer kär än mig är mig inte värdig, och den som har son eller dotter mer kär än mig är mig inte värdig.

³⁸ Och den som inte tar sitt kors och följer efter mig är mig inte värdig.

³⁹ Den som finner sin själ ska förlora den. Och den som förlorar sin själ för min skull ska finna den.

⁴⁰ Den som välkomnar er, välkomnar mig. Och den som välkomnar mig, välkomnar honom som har sänt mig.

⁴¹ Den som välkomnar en profet för en profets namns skull ska få en profets lön, och den som välkomnar en rättfärdig för en rättfärdigs namns skull ska få en rättfärdigs lön.

⁴² Och den som ger en av dessa små bara en bägare kallt att dricka, för en lärjunges namns skull – amen, jag säger er: Aldrig ska han förlora sin lön."

11

¹ Och det hände sig, när JESUS hade fullbordat att förordna för sina tolv lärjungar, *att* han gick vidare därifrån för att undervisa och förkunna i deras städer.

Jesus svarar Johannes Döparen

² Men när Johannes hörde i fånghäktet om KRISTI gärningar, skickade han *bud* genom sina lärjungar

³ och sade till honom: "Är du den som kommer? Eller *är det* en annan vi ska vänta oss?"

⁴ Och JESUS svarade och sade till dem: "Gå och berätta för Johannes det ni hör och ser:

⁵ Blinda ser igen och lama vandrar. Spetälska renas och döva hör, och döda uppväcks och fattiga evangeliseras.

⁶ Och salig är den som inte skandaliseras av mig."

Jesus vittnar om Johannes

⁷ Men när dessa hade gått, började JESUS säga till skarorna om Johannes: "Vad gick ni ut i ödemarken *för* att skåda? Ett vassrör som skakas av vind?

⁸ Nej, vad gick ni ut *för* att se? En man ekiperad i mjukt? Se, de som bär det mjuka är i kungarnas hus.

⁹ Nej, vad gick ni ut *för* att se? En profet? Ja, jag säger er: och mycket mer än en profet.

¹⁰ Det är denne om vilken det är skrivet: *Se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte. Han ska preparera din väg framför dig.*

¹¹ Amen, jag säger er: Ingen har rests upp bland *dem* födda av kvinnor större än Johannes Döparen. Men den mindre i himlarnas rike är större än han.

¹² Men från Johannes Döparens dagar fram till nu tvingar sig himlarnas rike *fram*, och betvingare rycker det.

¹³ För alla profeterna och lagen har fram till Johannes profeterat.

¹⁴ Och om ni vill motta *det*: han är Elia som ska komma.

¹⁵ Den som har öron ska höra.

¹⁶ Men vid vad ska jag likna detta släkte? Det är likt barn som sitter på torget, som ropar till de andra

¹⁷ och säger: Vi flöjtade för er, och ni dansade inte. Vi sjöng sorgesång, och ni slog inte er själva.

¹⁸ För Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och man säger: En demon har han.

¹⁹ Människosonen kom, och han äter och dricker, och man säger: Se människan, frossare och vindrinkare, tullindrivares vän och syndares! Och Visheten har förklarats rättfärdig av sina gärningar.”

Jesu verop över städer

²⁰ Sedan började han kritisera de städer i vilka de flesta av hans kraftgärningar skett, eftersom de inte hade ändrat sinne:

²¹ ”Ve dig, Korazin! Ve dig, Bethsaida! För om *det var* i Tyros och Sidon de hade skett, kraftgärningarna som skett i er, hade de sedan länge i säck och aska ändrat sinne.

²² Men jag säger er: För Tyros och Sidon ska det bli uthärdligare på domens dag än för er.

²³ Och du Kafarnaum, inte ska du till himlen bli upphöjd? Till Hades ska du gå ner. För om *det* var i Sodom de hade skett, kraftgärningarna som skett i dig, hade det varit kvar fram tills idag.

²⁴ Men jag säger er att för Sodoms land ska det bli uthärdligare på domens dag än för dig."

Jesus är Guds vishet

²⁵ Vid den tiden svarade JESUS och sade: "Jag erkänner dig Far, himlens och jordens HERRE, för att du har dolt detta för visa och förståndiga och uppenbarat det för småbarn.

²⁶ Ja Far, för så blev *det* välbehag inför dig.

²⁷ Allt har åt mig överlämnats av min Far. Och ingen känner *helt* Sonen utom Fadern, inte heller känner någon *helt* Fadern utom Sonen och den för vilken Sonen önskar uppenbara *det*.

²⁸ Kom till mig, alla *ni* som sliter och är belastade, och jag ska ge er ro.

²⁹ Ta upp mitt ok på er och lär av mig, för mild är jag och ödmjuk i hjärtat, och *ni skafinna ro för era själar*.

³⁰ För mitt ok är snällt och min börda lätt."

12

Jesus är sabbatens Herre

¹ Vid den tiden gick JESUS på sabbaten genom sädesfälten, och hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta.

² Men fariseerna såg *det* och sade till honom: "Se: dina lärjungar gör det som inte är tillåtet att göra på sabbaten."

³ Men han sade till dem: "Har ni inte läst vad David gjorde när han blev hungrig, och de *som var* med honom?"

⁴ Hur han gick in i GUDS hus, och framsättningsens bröd åt de, det som inte var tillåtet för honom att äta eller för de *som var* med honom, utom bara för prästerna.

⁵ Eller har ni inte läst i lagen att på sabbaten profanerar prästerna i templet sabbaten och är skuldlösa?

⁶ Och jag säger er att *något* större än templet är här.

⁷ Men om ni hade förstått vad *detta* är: *Barmhärtighet vill jag och inte offer*, hade ni inte fällt de skuldlösa.

⁸ För Människosonen är HERRE över sabbaten."

⁹ Och han gick vidare därifrån och kom till deras synagoga,

¹⁰ och se: en människa som hade en skrumpen hand. Och de frågade honom och sade: "Om det är tillåtet på sabbaten att bota?", för att anklaga honom.

¹¹ Och han sade till dem: "Vem av er skulle vara en människa som har ett *enda* får, och om detta faller på sabbaten i en grop, ska han *då* inte gripa det och resa upp?"

¹² Hur mycket viktigare är då en människa än ett får? Alltså är det tillåtet på sabbaten att göra väl."

¹³ Sedan säger han till människan: "Räck ut din hand." Och han räckte ut *den*, och den blev

återställd frisk som den andra.

¹⁴ Men ut gick fariseerna och tog beslut mot honom för att förgöra honom.

¹⁵ Men JESUS förstod och drog sig undan därifrån.

Herrens gosse

Och *det* följde honom många [skaror], och han botade dem alla.

¹⁶ Och han näpste dem, att de inte skulle göra honom uppenbar,

¹⁷ för att det skulle uppfyllas *som var sagt* genom profeten Esaias, som sade:

¹⁸ *Se min gosse som jag valt,
min älskade till vilken min själ funnit behag.*

*Jag ska sätta min Ande över honom,
och rättvisa för folkslagen ska han meddela.*

¹⁹ *Han ska inte gräla eller vråla,
och ingen ska höra på gatorna hans röst.*

²⁰ *Ett knäckt vassrör ska han inte krossa,
och en rykande veke ska han inte släcka,
tills han till seger drivit ut rättvisan.*

²¹ *Och på hans namn ska folkslag hoppas.*

Jesus eller Beelzebul

²² Sedan fördes *det* fram till honom en demoniserad blind och stum, och han botade honom så att den stumme talade och såg.

²³ Och alla skarorna var utom sig och sade: "Inte är väl denne Davids son?"

²⁴ Men fariseerna hörde *det* och sade: "Den där driver inte ut demonerna utom med Beelzebul, demonernas furste."

²⁵ Men han förstod deras reflektioner och sade till dem: "Varje rike delat mot sig självt blir

ödelagt, och varje stad eller hus delat mot sig självt kommer inte att bestå.

²⁶ Och om Satan driver ut Satan, har han mot sig själv blivit delad. Hur ska då hans rike bestå?

²⁷ Och om jag med Beelzebul driver ut demonerna: era söner, med vem driver de ut? Därför blir de era domare.

²⁸ Men om *det är* med GUDS Ande jag driver ut demonerna, då har GUDS rike nått till er.

²⁹ Eller hur kan någon gå in i den starkes hus och rycka hans kärl, om han inte först binder den starke? Och sedan ska han länsa hans hus.

³⁰ Den som inte är med mig är mot mig, och den som inte samlar med mig skingrar.

³¹ Därför säger jag er: All synd och hädelse ska förlåtas människorna. Men Andens hädelse kommer inte att förlåtas.

³² Och den som säger ett ord mot Människosonen, det ska förlåtas honom. Men den som säger *det* mot den heliga Anden, det kommer inte att förlåtas honom, varken i denna eon eller i den kommande.

Trädet och frukten

³³ Gör antingen trädet gott och dess frukt god, eller gör trädet ruttet och dess frukt rutten. För från frukten känns trädet.

³⁴ Huggormsyngel! Hur kan ni tala gott när ni är onda? För ur hjärtats överflöd talar munnen.

³⁵ Den goda människan kastar ur sin goda skattgömma fram goda *ting*. Och den onda människan kastar ur sin onda skattgömma fram onda *ting*.

³⁶ Men jag säger er att varje overksam ord som människorna kommer att tala, för det ska de avge räkenskap på domens dag.

³⁷ För utifrån dina ord ska du förklaras rättfärdig, och utifrån dina ord ska du bli fälld.”

Jonas tecken

³⁸ Då svarade honom några av de skriftlärdade och fariseerna och sade: ”Lärare, vi vill från dig se ett tecken.”

³⁹ Men han svarade och sade till dem: ”Ett ont och äktenskapsbrytande släkte söker ett tecken. Och ett tecken ska inte ges det, utom profeten Jonas tecken.

⁴⁰ För såsom *Jona var i havsmonstrets buk tre dagar och tre nätter*, så ska Människosonen vara i jordens hjärta tre dagar och tre nätter.

⁴¹ Ninevitiska män ska uppstå vid domen med detta släkte och fördöma det. För de ändrade sinne vid Jonas förkunnelse, och se: *något större än Jona är här*.

⁴² Söderns drottning ska resa sig vid domen med detta släkte och fördöma det. För hon kom från jordens ändar *för att höra Solomons vishet*, och se: *något större än Solomon är här*.

En ond andes återkomst

⁴³ Men när den orena anden kommer ut ur människan, går den genom vattenlösa platser och söker ro och finner ingen.

⁴⁴ Då säger den: Till mitt hus ska jag vända om, varifrån jag kom ut. Och den kommer och finner *det ledigt, sopat och tillsnyggat*.

⁴⁵ Då går den och tar med sig sju andra andar ondare än sig själv, och de går in och bosätter sig där. Och *då* blir det sista för den människan värre än det första. Så ska det bli också för detta onda släkte.”

Jesu mor och bröder

⁴⁶ Medan han ännu talade till skarorna, se: hans mor och bröder stod utanför och sökte tala med honom.

⁴⁷ [Och någon sade till honom: ”Se: din mor och dina bröder utanför står och söker tala med dig.”]

⁴⁸ Men han svarade och sade till den som talade till honom: ”Vem är min mor? Och vilka är mina bröder?”

⁴⁹ Och han räckte ut sin hand mot sina lärjungar och sade: ”Se: min mor och mina bröder.

⁵⁰ För den som gör viljan hos min Far i himlarna, han är min bror och syster och mor.”

13

Liknelsen om såningsmannen

¹ På den dagen gick JESUS ut från huset och satt vid havet.

² Och *det* samlades hos honom så stora skaror att han steg i en båt och satt, och hela skaran stod på stranden.

³ Och han talade till dem mycket i liknelser och sade:

”Se: ut gick såningsmannen *för* att så.

⁴ Och under det att han sådde föll en del vid vägen, och fåglarna kom och åt upp det.

⁵ Och annat föll på det steniga, där det inte hade mycket jord. Och direkt kom det upp *och* fram, eftersom det inte hade djup jord.

⁶ Men när solen gick upp sveddes det, och eftersom det inte hade rot visnade det.

⁷ Och annat föll på törnena, och upp kom törnena och kvävde det.

⁸ Men annat föll på den goda jorden och gav gröda: dels hundra, och dels sextio, och dels trettio.

⁹ Den som har öron ska höra."

Bara liknelser åt folket

¹⁰ Och *sedan* kom lärjungarna fram och sade till honom: "Varför är *det* i liknelser du talar till dem?"

¹¹ Och han svarade och sade till dem: "För åt er är det givet att känna himlarnas rikes mysterier. Men åt dessa är det inte givet.

¹² För den som har, åt honom ska det ges och överflöda. Men den som inte har, även det han har ska tas ifrån honom.

¹³ Därför är *det* i liknelser jag talar till dem. För seende ser de inte, och hörande hör de inte eller förstår.

¹⁴ Och så uppfylls för dem Esaias profetia, som säger:

*Ni ska hörande höra och aldrig förstå,
och seende se och aldrig se,*

¹⁵ *för detta folks hjärta har förstockats.*

*Och med öronen hörde de svårligen,
och medsina ögon blundade de,
så att de inte ser med ögonen
och med öronen hör och med hjärtat förstår
och vänder om och jag ska hela dem.*

¹⁶ Men saliga era ögon, för de ser, och era öron, för de hör.

¹⁷ För amen, jag säger er att många profeter och rättfärdiga åtrådde att se det ni ser och *fick* inte se, och höra det ni hör och *fick* inte höra.

Liknelsens innebörd

¹⁸ Hör nu ni liknelsen om såningsmannen.

¹⁹ När var och en hör ordet om riket och inte förstår, kommer den onde och rycker det som har såtts i hans hjärta. Denne är den som har såtts vid vägen.

²⁰ Men den som har såtts på det steniga, denne är den som hör ordet och direkt med glädje tar *emot* det,

²¹ men inte har rot inom sig utan är tillfällig. Och när det blir nöd eller förföljelse för ordets skull, blir han direkt skandaliserad.

²² Men den som har såtts i törnena, denne är den som hör ordet, och eonens bekymmer och rikedomens tjugning kväver ihop ordet och det blir utan frukt.

²³ Men den som har såtts på den goda jorden, denne är den som hör ordet och förstår, som faktiskt bär frukt och gör dels hundra, och dels sextio, och dels trettio.”

Liknelsen om ogräset

²⁴ En annan liknelse lade han fram för dem och sade: ”Himlarnas rike har liknats vid en man som hade sått bra säd i sin åker.

²⁵ Men under det att människorna sov, kom hans fiende och sådde på ogräs mitt bland vetet och gick iväg.

²⁶ Och när strået spirade och gjorde gröda, då visade sig också ogräsen.

²⁷ Och *då* kom hushärskarens fasttjänare fram och sade till honom: HERRE, *var det* inte bra säd du sådde i din åker? Varifrån har den då ogräs?

²⁸ Men han sade till dem: En fiendeman har gjort detta. Och fasttjänarna säger till honom: Vill du då vi går bort och plockar ihop dem?

²⁹ Men han säger: Nej, så att ni inte när ni plockar ihop ogräsen samtidigt med dem upprotar vetet.

³⁰ Låt båda växa tillsammans fram till skörden. Och vid skördens tid ska jag säga till skördemännen: Plocka först ihop ogräsen och bind dem i buntar för att bränna upp dem. Men vetet ska ni samla in i min lada.”

Liknelsen om senapskornet

³¹ En annan liknelse lade han fram för dem och sade: ”Himlarnas rike är likt ett senapskorn, som en människa tog och sådde i sin åker.

³² Det är mindre än alla fröna. Men när det har vuxit *upp* är det större än köksväxterna och blir ett träd, så att himlens fåglar kommer och sätter bo bland dess grenar.”

Liknelsen om surdegen

³³ En annan liknelse talade han till dem: ”Himlarnas rike är likt en surdeg, som en kvinna tog och dolde in i tre seamått mjöl tills *det* hela blev syrat.”

³⁴ Allt detta talade JESUS i liknelser till skarorna. Och utan liknelser talade han inget till dem,

³⁵ för att det skulle uppfyllas *som var sagt* genom profeten, som sade:
Jag ska med liknelser öppna min mun,
spotta framtingdolda från [världens]
grundläggning.

Jesus förklarar liknelsen om ogräset

³⁶ Sedan lämnade han skarorna och gick in i huset. Och fram till honom kom hans lärjungar och sade: "Förklara för oss liknelsen om ogräsen i åkern."

³⁷ Och han svarade och sade: "Den som sår den bra säden är Människosonen.

³⁸ Och åkern är världen. Och den bra säden, dessa är rikets barn, och ogräsen är den ondes barn.

³⁹ Och fienden som sådde dem är djävulen. Och skörden är eonens fullbordan, och skördemännen är änglar.

⁴⁰ Såsom nu ogräsen plockas ihop och i eld bränns [upp], så ska det bli vid eonens fullbordan.

⁴¹ Människosonen ska sända ut sina änglar, och de ska plocka ihop ur hans rike alla skandalerna och dem som gör laglösheten

⁴² och kasta dem i eldens ugn. Där blir gråten och tändernas gnissel.

⁴³ Då ska de rättfärdiga skina fram som solen i sin Fars rike. Den som har öron ska höra.

Liknelsen om skatten och pärlan

⁴⁴ Himlarnas rike är likt en skatt, dold i åkern, som en människa fann och gömde *igen*. Och av sin glädje beger han sig och säljer allt vad han har och köper den åkern.

⁴⁵ Åter är himlarnas rike likt en köpman som söker fina pärlor.

⁴⁶ Och när han fann en *enda* värdefull pärla, gick han iväg och hade avyttrat allt vad han hade och köpte den.

Liknelsen om nätet

⁴⁷ Åter är himlarnas rike likt ett dragnät, *som* var kastat i havet och hade samlat *fisk* av varje släkte.

⁴⁸ När det var uppfyllt, hämtade man upp det på stranden och satte sig och plockade ihop de fina i kar. Men de ruttna kastade man utanför.

⁴⁹ Så ska det bli vid eonens fullbordan. *Då* ska änglarna gå ut och skilja ut de onda från de rättfärdigas mitt

⁵⁰ och kasta dem i eldens ugn. Där blir gråten och tändernas gnissel.

⁵¹ Har ni förstått allt detta?" De säger till honom: "Ja."

⁵² Och han sade till dem: "Därför är varje skriftlärd som blivit lärjunge till himlarnas rike lik en hushärskande man som kastar fram ur sin skattgömma *både* nytt och gammalt."

Jesus ohedrad i Nazaret

⁵³ Och det hände sig, när JESUS hade fullbordat dessa liknelser, *att* han bröt upp därifrån.

⁵⁴ Och kommen till sin fädernebygd undervisade han dem i deras synagoga, så att de blev överväldigade och sade: "Varifrån *har* denne den visheten och kraftgärningarna?

⁵⁵ Är inte denne snickarens son? Heter inte hans mor Mariam, och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas?

⁵⁶ Och hans systrar, är de inte alla hos oss? Varifrån *har* då denne allt detta?"

⁵⁷ Och de var skandaliserade av honom. Men JESUS sade till dem: "En profet är inte ohedrad, utom i sin fädernebygd och i sitt hus."

⁵⁸ Och han gjorde där inte många kraftgärningar på grund av deras otro.

14

Johannes Döparens död

¹ Vid den tiden hörde Herodes tetrarken hörsägen om JESUS,

² och han sade till sina gossar: "Denne är Johannes Döparen. Han har blivit uppväckt från de döda, och därför verkar krafterna i honom."

³ För Herodes hade gripit Johannes och bundit [honom] och satt bort i fängelse på grund av Herodias, hustrun till Filippos hans bror.

⁴ För Johannes hade sagt till honom: "Det är inte tillåtet för dig att ha henne."

⁵ Och han ville döda honom *men* fruktade skaran, eftersom de höll honom som profet.

⁶ Men när Herodes födelsedag kom, dansade Herodias dotter i mitten och behagade Herodes,

⁷ varför han med ed accepterade att ge henne vad hon än skulle be om.

⁸ Och hon, påeggad av sin mor: "Ge mig", säger hon, "här på ett fat Johannes Döparens huvud."

⁹ Och kungen blev bedrövad, *men* på grund av ederna och dem som låg *till bords* med *honom* befallde han att *det skulle* ges.

¹⁰ Och han skickade *bud* och halshöggh Johannes i fängelset.

¹¹ Och så bars hans huvud på ett fat och gavs till flickan, och hon bar *det* till sin mor.

¹² Och fram kom hans lärjungar och tog liket och begravde honom. Och de gick och berättade för JESUS.

Jesus mättar femtusen

¹³ Men när JESUS hörde *det*, drog han sig undan därifrån med båt till en öde plats enskilt. Och skarorna *fick* höra och följde honom till fots från städerna,

¹⁴ och när han gick ur såg han en stor skara. Och han kände innerligt för dem och botade deras kraflösa.

¹⁵ Men när det blev kväll, kom lärjungarna fram till honom och sade: "Platsen är öde och timmen har redan gått förbi. Släpp iväg skarorna, så att de går bort till byarna och köper sig matämnen."

¹⁶ Men [JESUS] sade till dem: "De har inget behov av att gå bort. Ge dem ni att äta."

¹⁷ Men de säger till honom: "Vi har inget här. Utom fem bröd och två fiskar."

¹⁸ Och han sade: "Bär dem hit till mig."

¹⁹ Och han befallde skarorna att luta sig *till bords* på gräset, tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och välsignade. Och han bröt och gav lärjungarna bröden, och lärjungarna till skarorna.

²⁰ Och alla åt och blev mätta, och man tog upp det som blev över av bitarna, tolv korgar fulla.

²¹ Och de som åt var ungefär femtusen män, förutom kvinnor och barn.

Jesus går på vattnet

²² Och direkt nödgade han lärjungarna att stiga i båten och dra före honom till andra sidan, medan han släppte iväg skarorna.

²³ Och när han hade släppt iväg skarorna, gick han upp till berget enskilt *för* att be.

Och när det blev kväll var han ensam där.

²⁴ Men båten var redan många stadier från land, plågad av vågorna, för vinden var emot.

²⁵ Och vid fjärde nattväkten kom han till dem, vandrande på havet.

²⁶ Och när lärjungarna såg honom vandra på havet, blev de oroade och sade att: "Det är en vålnad!" Och av fruktan skrek de.

²⁷ Men direkt talade [JESUS] till dem och sade: "Fatta mod! *Jag Är*. Frukta inte."

²⁸ Men *då* svarade honom Petrus och sade: "HERRE, om *Du Är*, befall mig att komma till dig på vattnen."

²⁹ Och han sade: "Kom!" Och Petrus steg ner från båten och vandrade på vattnen och kom till JESUS.

³⁰ Men när han såg vinden [stark] fruktade han, och han började sjunka ner och skrek och sade: "HERRE, fräls mig!"

³¹ Och direkt räckte JESUS ut handen och tog tag i honom, och säger till honom: "Klentrogne. Varför tvekade du?"

³² Och när de steg upp i båten lade sig vinden,
³³ och de i båten tillbad honom och sade:
"Sannerligen, GUDS Son är du!"

Jesus botar sjuka i Gennesaret

³⁴ Och de for över till andra sidan och kom i land vid Gennesaret.

³⁵ Och männen på den platsen kände igen honom, och de sände ut *bud* till hela den trakten runt omkring. Och man förde till honom alla som hade *det* illa

³⁶ och vädjade till honom att de bara skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och *alla* som rörde blev genomfrälsta.

15

Guds bud eller de äldstes tradition

¹ Sedan kommer *det* fram till JESUS från Jerusalem fariseer och skriftlärda som säger:

² "Varför överträder dina lärjungar de äldstes tradition? För de tvättar inte [sina] händer när de äter bröd."

³ Men han svarade och sade till dem: "Varför överträder också ni GUDS bud för er traditions skull?"

⁴ För GUD har sagt: *Hedra fadern och modern*, och: *Den som talar illa om far eller mor ska döden dö.*

⁵ Men ni säger: Den som säger till fadern eller modern: En äregåva är nu det du från mig kunde fått nytta av,

⁶ han ska alls inte hedra sin far. Och ni har ogiltigförklarat GUDS ord för er traditions skull.

⁷ Hycklare! Väl profeterade Esaias om er och sade:

*8 Detta folk hedrar mig med läpparna,
men deras hjärta är fjärran från mig.*

*9 Och fåfängt vördar de mig,
när desomlärar lär ut människors påbud."*

¹⁰ Och han kallade till sig skaran och sade till dem: "Hör och förstå:

¹¹ *Det är inte det som kommer in i munnen
som vanhelgar människan. Men det som utgår ur
munnen, detta vanhelgar människan."*

¹² Då kommer lärjungarna fram och säger till honom: "Vet du att fariseerna som hörde ordet blev skandaliserade?"

¹³ Men han svarade och sade: "Varje planta som inte min himmelske Far har planterat ska upprotas.

¹⁴ Låt dem *vara*. De är blinda vägledare [för blinda]. Och om en blind vägleder en blind, kommer båda att falla i gropen."

¹⁵ Och Petrus svarade och sade till honom: "Tyd för oss [denna] liknelse."

¹⁶ Men han sade: "Är alltjämt också ni oförståndiga?

¹⁷ Fattar ni inte att allt som går in i munnen får rum i buken och drivs ut på avträdet?

¹⁸ Men det som utgår från munnen kommer ut från hjärtat, och detta vanhelgar människan.

¹⁹ För från hjärtat kommer *det* ut onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otuktigheter, stölder, falska vittnesbörd, hädelser.

²⁰ Det är detta som vanhelgar människan. Men att äta med otvättade händer vanhelgar inte människan."

En kananeisk kvinnas tro

²¹ Och utkommen därifrån drog sig JESUS undan till bygderna vid Tyros och Sidon.

²² Och se, en kananeisk kvinna från det området kom ut och *började* skrika och säga: "Förbarma dig över mig! HERRE, Davids Son! Min dotter är illa demoniserad."

²³ Men han svarade henne inte *med* ett ord.

Och fram kom hans lärjungar och frågade honom och sade: "Släpp iväg henne. För hon skriker bakom oss."

²⁴ Men han svarade och sade: "Jag är inte sänd utom till de förlorade fåren av Israels hus."

²⁵ Men hon kom och tillbad honom och sade: "HERRE, hjälp mig!"

²⁶ Men han svarade och sade: "Det är inte fint att ta brödet från barnen och kasta åt småhundarna."

²⁷ Men hon sade: "Jo, HERRE. För även småhundarna äter av smulorna som faller från deras herrars bord."

²⁸ Då svarade JESUS och sade till henne: "O kvinna, stor *är* din tro. Det ska ske för dig som du vill." Och helad blev hennes dotter från den stunden.

Jesus botar sjuka

²⁹ Och därifrån gick JESUS vidare och kom längs Galileens hav, och han steg upp till berget och satt där.

³⁰ Och *det* kom fram till honom stora skaror som hade med sig lama, blindas, lytta, stumma och många andra och slängde dem vid hans fötter. Och han botade dem,

³¹ så att skaran var förundrad när de såg stumma tala, lytta friska och lama vandra och blinda se. Och de ärade Israels GUD.

Jesus mättar fyratusen

³² Men JESUS kallade till sig sina lärjungar och sade: "Jag känner innerligt med folket. För *det är* redan tre dagar de är kvar vid mig, och de har inget att äta. Och släppa iväg dem fastande vill jag inte, så att inte de blir utmattade på vägen."

³³ Och *då* säger honom lärjungarna: "Varifrån *får* vi i en ödetrakt så många bröd, för att mätta en så stor skara?"

³⁴ Och JESUS säger till dem: "Hur många bröd har ni?" Och de sade: "Sju. Och lite småfiskar."

³⁵ Och han instruerade skaran att lägga sig *till bords* på jorden,

³⁶ och tog de sju bröden och fiskarna. Och han tackade och bröt och *började* ge till lärjungarna, och lärjungarna till skarorna.

³⁷ Och alla åt och blev mätta. Och det som blev över av bitarna tog man upp, sju vasskorgar fulla.

³⁸ Och de som åt var fyratusen män, förutom kvinnor och barn.

³⁹ Och sedan han släppt iväg skarorna, steg han i båten och kom till Magadans område.

16

Tidens tecken

¹ Och fram kom fariseerna och saddukeerna, och de prövade och efterfrågade *från* honom ett tecken från himlen att visa dem.

² Men han svarade och sade till dem: "[När det blir kväll säger ni: Fint väder, för himlen är eldröd.

³ Och på morgonen: Idag oväder, för himlen är eldröd och mulen. Himlens ansikte förstår ni att urskilja, men tidernas tecken kan ni inte.]

⁴ Ett ont och äktenskapsbrytande släkte söker ett tecken. Och ett tecken ska inte ges det, utom Jonas tecken." Och han lämnade dem och gick iväg.

Se upp för fariseernas surdeg

⁵ Och när lärjungarna kom till andra sidan hade de glömt att ta bröd.

⁶ Och JESUS sade till dem: "Se upp och akta er för fariseernas och saddukeernas surdeg."

⁷ Men de *började* fundera bland sig och sade att: "Bröd tog vi inga."

⁸ Men JESUS förstod och sade: "Varför funderar ni bland er, klentrogna, att *det är* bröd ni inte har?"

⁹ Fattar ni fortfarande inte? Och minns ni inte de fem bröden till de femtusen och hur många korgar ni fick?

¹⁰ Eller de sju bröden till de fyratusen och hur många vasskorgar ni fick?

¹¹ Hur *kan* ni inte fatta att *det* inte *var* om bröd jag talade till er? Men akta er för fariseernas och saddukeernas surdeg."

¹² Då förstod de att han inte sade till att akta sig för surdegen i bröden, utan för fariseernas och saddukeernas lära.

Petrus bekännelse

¹³ Och när JESUS kom till bygderna vid Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar och sade: "Vem säger människorna att Människosonen är?"

¹⁴ Och de sade: "Några Johannes Döparen, men andra Elia. Och andra Jeremia eller en av profeterna."

¹⁵ Han säger till dem: "Och ni? Vem säger ni att jag är?"

¹⁶ Och *då* svarade Simon Petrus och sade: "Du är KRISTUS. Den levande GUDENS Son."

¹⁷ Och *då* svarade JESUS och sade till honom: "Salig är du, Simon Bar-Jona! För kött och blod har inte uppenbarat *det* för dig, utan min Far i himlarna."

¹⁸ Och jag säger dig att du är Petrus, och på denna klippa ska jag bygga min församling, och Hades portar ska inte bli den övermäktiga.

¹⁹ Jag ska ge dig nycklarna till himlarnas rike. Och det du binder på jorden ska vara bundet i himlarna, och det du löser på jorden ska vara löst i himlarna."

²⁰ Sedan kommenderade han lärjungarna att inte till någon säga att han är KRISTUS.

Jesus talar om sin död

²¹ Från då började JESUS visa för sina lärjungar att han måste gå bort till Jerusalem, och lida mycket från de äldste och översteprästerna och *de* skriftlärda och bli dödad. Och den tredje dagen uppväckt.

²² Och Petrus tog med honom och började näpsa honom och säga: "*Det ska bli* försonligt för dig, HERRE! Aldrig ska detta ske för dig."

²³ Men han vände sig och sade till Petrus:
"Bege dig efter mig, Satan! En skandal är du för mig. För du tänker inte på GUDsting utan människors."

Att följa Jesus

²⁴ Sedan sade JESUS till sina lärjungar: "Om någon vill komma efter mig, ska han förneka sig själv och ta upp sitt kors och följa mig.

²⁵ För den som vill frälsa sin själ ska förlora den. Men den som förlorar sin själ för min skull ska finna den.

²⁶ För vad nytta får en människa om han vinner hela världen men mister sin själ? Eller vad ska en människa ge i utbyte för sin själ?

²⁷ För Människosonen ska komma i sin Fars härlighet med sina änglar, och då ska han *löna var och en efter hans handlande*.

Jesus visar sin härlighet

²⁸ Amen, jag säger er att det finns några av dem som står här som alls inte ska smaka döden förrän de sett Människosonen komma i sitt rike."

17

¹ Och efter sex dagar tar JESUS med Petrus och Jakob och Johannes hans bror och för dem upp på ett högt berg enskilt.

² Och han förvandlades inför dem, och hans ansikte sken som solen och hans kläder blev vita som ljuset.

³ Och se: *då* visade sig för dem Mose och Elia och samtalade med honom.

⁴ Men Petrus svarade och sade till JESUS:
"HERRE, det är fint att vi är här. Om du vill, ska

jag göra här tre hyddor: åt dig en, och åt Mose en, och åt Elia en.”

⁵ Medan han ännu talade, se: ett upplyst moln överskuggade dem. Och se, en röst ur molnet som sade: ”Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag funnit behag. Lyssna till honom!”

⁶ Och när lärjungarna hörde *det*, föll de *ner* på sitt ansikte och fruktade mycket.

⁷ Och fram gick JESUS och rörde vid dem och sade: ”Res er och frukta inte.”

⁸ Och när de lyfte sina ögon, såg de ingen utom JESUS själv ensam.

⁹ Och medan de gick ner från berget påbjöd JESUS dem och sade: ”Säg inte till någon *om* synen förrän Människosonen har uppväckts från *de* döda.”

¹⁰ Och *sedan* frågade honom lärjungarna och sade: ”Varför säger då de skriftlärda att Elia måste komma först?”

¹¹ Och han svarade och sade: ”Elia kommer och ska återställa allt.

¹² Men jag säger er att Elia redan har kommit. Och de kände inte igen honom, utan gjorde med honom vad de ville. Så kommer också Människosonen att lida under dem.”

¹³ Då förstod lärjungarna att *det var* om Johannes Döparen han talade till dem.

Jesus botar en månsjuk gosse

¹⁴ Och när de kom till skaran, kom *det* fram till honom en man som knäföll för honom

¹⁵ och sade: ”HERRE, förbarma dig över min son! För han är månsjuk och lider illa, för många

gångar faller han i elden och många gånger i vattnet.

¹⁶ Och jag förde honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom.”

¹⁷ Och *då* svarade JESUS och sade: ”O otroende och förvridna släkte, hur länge ska jag vara med er? Hur länge ska jag stå ut med er? För honom hit till mig.”

¹⁸ Och JESUS näpste honom, och ut ur honom kom demonen. Och gossen blev botad från den stunden.

¹⁹ Sedan kom lärjungarna fram till JESUS enskilt och sade: ”Varför kunde inte vi driva ut den?”

²⁰ Och han säger till dem: ”På grund av er klen tro. För amen, jag säger er: Om ni har tro som ett senapskorn ska ni säga till detta berg: Gå över härifrån dit, och det ska gå över. Och ingenting ska vara omöjligt för er.”

Jesus talar igen om sin död

²² Men när de var hopsamlade i Galileen sade JESUS till dem: ”Människosonen kommer att utlämnas i människors händer,

²³ och de ska döda honom. Och den tredje dagen ska han bli uppväckt.” Och de blev mycket bedrövade.

Tempelskatten

²⁴ Men när de kom till Kafarnaum, kom de som tog *in* dubbeldrachmerna fram till Petrus och sade: ”Er lärare, erlägger inte han dubbeldrachmer[na]?”

²⁵ Han säger: ”Jo.”

Och när han kom till huset, förekom JESUS honom och sade: ”Vad tänker du dig, Simon?

Jordens kungar, från vilka tar de tullar eller huvudskatt? Från sina söner eller från de främmande?"

²⁶ Och han sade: "Från de främmande." JESUS sade till honom: "Alltså är sönerna fria.

²⁷ Men för att vi inte ska skandalisera dem, gå till havet och kasta *ut* en krok och ta upp den först uppkommande fisken. Och när du öppnar dess mun ska du finna en stater. Den ska du ta och ge till dem för mig och dig."

18

Vem är störst?

¹ I den stunden kom lärjungarna fram till JESUS och sade: "Vem är då störst i himlarnas rike?"

² Och han kallade till sig ett barn och ställde det mitt ibland dem

³ och sade: "Amen, jag säger er: Om inte ni vänder *om* och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himlarnas rike.

⁴ Den som alltså ödmjukar sig själv som detta barn, denne är den störste i himlarnas rike.

⁵ Och den som välkomnar ett *enda* sådant barn i mitt namn tar emot mig.

Skandaler och de små

⁶ Men den som skandaliserar en av dessa små som tror på mig, honom gagnar det att *få* en åsnekvarnsten hängd om sin hals och sjunka ner i öppna havet.

⁷ Ve världen för skandalerna! För *det* är nödtvång att skandalerna kommer, men ve den människa genom vilken skandalen kommer.

⁸ Men om din hand eller din fot skandaliserar dig, hugg bort den och kasta ifrån dig! Det är bra

för dig att gå in i livet lytt eller halt, *hellre* än att ha två händer eller två fötter och kastas i den eoniska elden.

⁹ Och om ditt öga skandaliserar dig, ta ut det och kasta ifrån dig! Det är bra för dig att enögd gå in i livet, *hellre* än att ha två ögon och kastas i eldens Gehenna.

¹⁰ Se till att ni inte ringaktar en *enda* av dessa små. För jag säger er att deras änglar i himlarna ständigt ser ansiktet hos min Far i himlarna.

Liknelsen om det förlorade fåret

¹² Vad tänker ni er? Om en människa *har* hundra får och ett av dem förvillar sig, kommer han inte att lämna de nittionio på bergen och går och söker det förvillade?

¹³ Och om det händer sig att han finner det – amen, jag säger er att han gläder sig över det, mer än över de nittionio *som* inte *var* förvillade.

¹⁴ Så är det inte vilja inför er Far i himlarna att en *enda* av dessa små ska gå förlorad.

Om en broder syndar

¹⁵ Men om din broder syndar [mot dig]: bege dig, tillrättavisa honom mellan dig och honom ensam. Om han lyssnar på dig har du vunnit din broder.

¹⁶ Men om han inte lyssnar, ta med dig ännu en eller två, så att *vid två vittnens mun eller tre varje ord ska ståfast*.

¹⁷ Och om han är ohörsam mot dem, säg till församlingen. Men om han är ohörsam även mot församlingen, ska han vara för dig såsom en från folkslagen och tullindrivaren.

¹⁸ Amen, jag säger er: Vad ni binder på jorden ska vara bundet i himlen. Och vad ni löser på jorden ska vara löst i himlen.

¹⁹ Åter: [Amen,] jag säger er att om två är samstämmiga av er på jorden om något ärende som de ber om, ska det ske för dem från min Far i himlarna.

²⁰ För där *det* är två eller tre samlade för mitt namns skull, där är jag mitt ibland dem."

Den obarmhärtige tjänaren

²¹ Då kom Petrus fram och sade till honom: "HERRE, hur många gånger ska min broder synda mot mig och jag förlåta honom? Ända till sju gånger?"

²² JESUS säger till honom: "Jag säger dig inte till sju gånger, utan till sjuttio gånger *och* sju.

²³ Därför har himlarnas rike liknats vid en kungaman som ville stämma av räkenskap med sina fasttjänare.

²⁴ Och när han började stämma av, fördes *det* fram till honom en *som var* skyldig tiotusen talenter.

²⁵ Men när han inte hade att betala, befallde HERREN att han *skulle* avyttras, *med* hustrun och barnen och allt vad han har, och det *skulle* betalas.

²⁶ Då föll fasttjänaren *ner* och tillbad honom och sade: Var tålmodig med mig, och allt ska jag betala dig!

²⁷ Och innerligt kände den fasttjänarens HERRE, och han släppte iväg honom och förlät honom skulden.

²⁸ Men utkommen fann den fasttjänaren en av sina medtjänare som var skyldig honom hundra denarer. Och han grep honom och *började* kväva *honom* och sade: Betala om du är skyldig något!

²⁹ Då föll hans medtjänare *ner* och vädjade till honom och sade: Var tålmodig med mig, och jag ska betala dig!

³⁰ Men han ville inte, utan gick bort och kastade honom i fängelse tills han betalt det *han* var skyldig.

³¹ När hans medtjänare nu såg det som hände, blev de mycket bedrövade och gick och förklarade för sin HERRE allt som hade hänt.

³² Då tillkallar honom hans HERRE och säger till honom: Onde fasttjänare! Hela skyldigheten förlät jag dig då du vädjade till mig.

³³ Borde inte också du förbarma dig över din medtjänare, såsom också jag förbarmade mig över dig?

³⁴ Och vredgad överlämnade hans HERRE honom till plågarna tills han betalt allt *han* var skyldig.

³⁵ Så ska också min himmelske Far göra med er, om ni inte förlåter var och en sin broder av era hjärtan.”

19

Jesus talar om äktenskapet

¹ Och det hände sig, när JESUS hade fullbordat dessa ord, *att* han bröt upp från Galileen och gick till Judeens område på andra sidan Jordan.

² Och *det* följde honom stora skaror, och han botade dem där.

³ Och fram till honom kom fariseer som prövade honom och *frågade*: "Om det är tillåtet för en man att förskjuta sin hustru för varje orsak?"

⁴ Men han svarade och sade: "Har ni inte läst att han som skapade från begynnelsen *gjorde dem till man och kvinna?*

⁵ Och han sade: *För densakens skull ska en man lämna fadern och modern och ansluta sig till sin hustru, och de två ska vara till ett kött.*

⁶ Alltså är de inte längre två, utan ett kött. Det som nu GUD har okat samman ska en människa inte skilja åt."

⁷ De säger till honom: "Varför har då Mose påbjudit att *ge en skilsmässobokrulle och förskjuta [henne]?*"

⁸ Han säger till dem att: "Mose har för ert hårda hjärta tillåtit er att förskjuta era hustrur. Men från begynnelsen har det inte varit så.

⁹ Och jag säger er att den som förskjuter sin hustru, icke för otukt, och gifter sig med en annan begår äktenskapsbrott."

¹⁰ Då säger honom [hans] lärjungar: "Om så är saken för mannen med hustrun, gagnar det inte att gifta sig."

¹¹ Och han sade till dem: "Alla har inte rum för [detta] ord, utan *bara* de åt vilka det är givet.

¹² För det finns eunucker som från moderlivet är födda så, och det finns eunucker som har gjorts till eunucker av människorna. Och det finns eunucker som har gjort sig själva till

eunucker för himlarnas rikes skull. Den som kan ha rum, ska ha rum *fördet*."

Jesus och barnen

¹³ Sedan bar man fram till honom barn för att han skulle lägga händerna på dem och be. Men lärjungarna näpste dem.

¹⁴ Men JESUS sade: "Låt barnen *vara*, och hindra dem inte från att komma till mig. För till sådana hör himlarnas rike."

¹⁵ Och sedan han lagt händerna på dem, gick han därifrån.

Jesus och den rike mannen

¹⁶ Och se, en kom fram till honom och sade: "Lärare, vad gott ska jag göra för att ha eoniskt liv?"

¹⁷ Men han sade till honom: "Varför frågar du mig om det goda? En är den Gode. Och om du vill gå in i livet, håll fast vid buden."

¹⁸ Han säger till honom: "Vilka?" Och JESUS sade: "*Du ska inte mörda. Du ska inte begå äktenskapsbrott. Du ska inte stjäla. Du ska inte vittna falskt.*

¹⁹ *Hedra fadern och modern. Och du ska älska din nästa som dig själv.*"

²⁰ Då säger honom ynglingen: "Allt detta har jag iakttagit. Vad mer saknar jag?"

²¹ JESUS sade till honom: "Om du vill vara fullkomlig: bege dig, sälj det som är ditt och ge till [de] fattiga, och du kommer att ha en skatt i himlarna. Och kom, följ mig."

²² Men när ynglingen hörde ordet gick han bort bedrövad, för han hade många egendomar.

²³ Och JESUS sade till sina lärjungar: "Amen, jag säger er att en rik svårligen ska komma in i himlarnas rike.

²⁴ Och åter säger jag er: Det är lättare att en kamel kommer genom ett nålsöga än att en rik kommer in i GUDS rike."

²⁵ Men när lärjungarna hörde *det*, blev de mycket överväldigade och sade: "Vem kan då bli frälst?"

²⁶ Och JESUS såg på *dem* och sade till dem: "För människor är detta omöjligt. Men för GUD är allt möjligt."

²⁷ Då svarade Petrus och sade till honom: "Se, vi har lämnat allt och följt dig. Vad blir det då för oss?"

²⁸ Och JESUS sade till dem: "Amen, jag säger er att ni som har följt mig ska vid pånyttfödelsen, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron, sitta också ni på tolv troner och döma Israels tolv stammar.

²⁹ Och var och en som har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar för mitt namns skull, ska få hundrafalt och ärva eoniskt liv.

³⁰ Men många första ska bli sista, och sista första.

20

Vingårdsarbetarnas lön

¹ För himlarnas rike är likt en hushärskande man som gick ut samtidigt som morgonen *för* att leja arbetare till sin vingård.

² Och han var samstämmig med arbetarna om en denar per dag och sände ut dem till sin vingård.

³ Och han gick ut runt tredje timmen och såg andra stående på torget överksamma.

⁴ Och till dessa sade han: Bege er också ni till vingården, och det som är rättfärdigt ska jag ge er.

⁵ Och de gick iväg. [Och] åter gick han ut runt sjätte och nionde timmen och gjorde likadant.

⁶ Och runt den elfte *timmen* gick han ut och fann andra stående, och säger till dem: Varför står ni här hela dagen överksamma?

⁷ De säger honom: För att ingen har lejt oss. Han säger till dem: Bege er också ni till vingården.

⁸ Och när det blivit kväll, säger vingårdens HERRE till sin förman: Kalla på arbetarna och betala dem lönen, och börja från de sista till de första.

⁹ Och när de runt elfte timmen kom, fick de var sin denar.

¹⁰ Och när de första kom, antog de att de skulle få mer. Och de fick var sin denar, också de.

¹¹ Och när de fick *den*, muttrade de mot hushärskaren

¹² och sade: Dessa sista har gjort en *enda* timme. Och du har gjort dem lika oss som har burit dagens tyngd och hetta.

¹³ Men han svarade en av dem och sade: *Min* vän, jag gör inte orätt mot dig. *Var det* inte en denar du var samstämmig med mig om?

¹⁴ Ta det *som är* ditt och bege dig. Men jag vill ge till denne siste såsom även till dig.

¹⁵ [Eller] är det inte tillåtet för mig att göra vad jag vill med det *som är* mitt? Eller är ditt öga ont för att jag är god?

¹⁶ Så ska de sista bli första, och de första sista.”

Jesus talar återigen om sin död

¹⁷ Och medan JESUS gick upp till Jerusalem tog han med de tolv [lärjungarna] enskilt, och på vägen sade han till dem:

¹⁸ ”Se, vi går upp till Jerusalem. Och Människosonen ska utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärdade, och de ska fördöma honom till döden

¹⁹ och utlämna honom åt folkslagen till att förlöjliga och piska och korsfästa. Och den tredje dagen ska han uppstå.”

Platserna vid Jesu sida

²⁰ Då kom fram till honom modern till Zebedaios söner med sina söner, och hon tillbad och bad om något från honom.

²¹ Och han sade till henne: ”Vad vill du?” Hon säger honom: ”Säg att dessa mina två söner får sätta sig, en vid din högra *sida* och en vid din vänstra i ditt rike.”

²² Men JESUS svarade och sade: ”Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka bågaren som jag kommer att dricka?” De säger till honom: ”Vi kan.”

²³ Han säger till dem: ”Min bågare ska ni *få* dricka. Men att sätta sig vid min högra *sida* och vid vänstra, [detta] är inte mitt att ge, utan för dem åt vilka det beretts av min Far.”

²⁴ Och när de tio hörde, blev de indignerade över de två bröderna.

²⁵ Men JESUS kallade till sig dem och sade: "Ni vet att folkslagens ledare dominerar dem, och de stora utövar auktoritet över dem.

²⁶ Så ska det inte vara bland er. Nej, den som bland er vill bli stor ska vara er tjänare,

²⁷ och den som bland er vill vara först ska vara er fasttjänare –

²⁸ såsom Människosonen inte har kommit *för* att bli betjänad, utan betjäna och ge sin själ *till* lösen för många."

Jesus botar två blindas vid Jeriko

²⁹ Och när de gick ut från Jeriko följde honom en stor skara,

³⁰ och se: två blindas som satt vid vägen hörde att JESUS drar förbi, och de skrek och sade: "Förbarma dig över oss! [HERRE,] Davids son!"

³¹ Och skaran näpste dem, att de skulle vara tysta. Men *desto* mer skrek de och sade: "Förbarma dig över oss! HERRE, Davids son!"

³² Och *då* stannade JESUS, och ropade på dem och sade: "Vad vill ni jag ska göra för er?"

³³ De säger till honom: "HERRE, att våra ögon öppnas."

³⁴ Och *då* kände JESUS innerligt och rörde vid deras ögon, och direkt såg de igen. Och de följde honom.

21

Jesus rider in i Jerusalem

¹ Och när de närmade sig Jerusalem och kom till Bethfage vid Olivernas berg, då sände JESUS ut två lärjungar

² och sade till dem: "Gå in i byn mittemot er. Och direkt ska ni finna en åsna bunden, och ett föl med henne. Lossa och led till mig.

³ Och om någon säger till er något, ska ni säga att HERREN av dem har behov. Och direkt ska han sända dem."

⁴ Och detta har hänt för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten, som sade:

⁵ *Säg till dottern Sion:*

Se, din kung kommer till dig,

mild och uppstigen på en åsna

och på ett föl, son tillettdjur under ok.

⁶ Och lärjungarna gick och gjorde så som JESUS hade samordnat för dem.

⁷ Och de ledde *dit* åsnan och fölet och lade på dem mantlarna, och han satte sig ovanpå dem.

⁸ Och den ytterst stora skaran bredde ut sina egna mantlar på vägen, och andra slog kvistar från träden och bredde ut på vägen.

⁹ Och skarorna som gick före honom och de som följde ropade och sade:

"Hosanna till Davids son!

Välsignad han som kommer i Herrens namn!

Hosanna i det högsta!"

¹⁰ Och när han kom in i Jerusalem, bävade hela staden och sade: "Vem är denne?"

¹¹ Och skarorna sade: "Denne är Profeten, JESUS från Nazareth i Galileen."

Jesus rensar templet

¹² Och in gick JESUS i templet och drev ut alla som sålde och köpte i templet. Och växlarnas bord välte han, och stolarna för dem som sålde duvorna,

¹³ och han säger till dem: "Det är skrivet: *Mitt hus ska kallas ett bödens hus*. Men ni gör det *tillenrövärgrotta!*"

¹⁴ Och fram till honom kom blinda och lama i templet, och han botade dem.

¹⁵ Men när översteprästerna och de skriftlärdar såg det förundransvärda som han gjorde, och gossarna som ropade i templet och sade: "Hosanna till Davids son!", blev de indignerade

¹⁶ och sade till honom: "Hör du vad dessa säger?" Och JESUS säger till dem: "Ja. Har ni aldrig läst att: *Av småbarns och diandes mun har du förfärdigat lov?*"

¹⁷ Och han lämnade dem och gick ut utanför staden till Bethania och övernattade där.

Fikonträdet utan frukt

¹⁸ Men på morgonen, när han satte ut mot staden, blev han hungrig.

¹⁹ Och han såg ett fikonträd vid vägen och gick till det, och inget fann han på det utom bara löv. Och han säger till det: "Aldrig mer ska från dig komma frukt till eonen." Och genast vissnade fikonträdet.

²⁰ Och när lärjungarna såg *det*, var de förundrade och sade: "Hur vissnade genast fikonträdet?"

²¹ Och JESUS svarade och sade till dem: "Amen, jag säger er: Om ni har tro och inte tvivlar, ska ni inte bara göra detta med fikonträdet. Nej, även om ni till detta berg skulle säga: Var lyft och kastad i havet, ska det ske.

²² Och allt vad ni ber om i bönen när ni tror ska ni få."

Jesu auktoritet ifrågasätts

²³ Och när han kommit till templet kom de fram till honom medan han undervisade, översteprästerna och folkets äldste som sade: "Med vilken auktoritet gör du detta? Och vem har gett dig denna auktoritet?"

²⁴ Men JESUS svarade och sade till dem: "Jag ska fråga er, också jag, ett *enda* ord. Om ni säger mig det, ska också jag säga er med vilken auktoritet jag gör detta.

²⁵ Johannes dop, varifrån var det? Från himlen? Eller från människor?"

Och de funderade bland sig och sade: "Om vi säger: Från himlen, kommer han att säga till oss: Varför trodde ni då inte på honom?"

²⁶ Men om vi säger: Från människor, fruktar vi folket. För alla håller Johannes som profet."

²⁷ Och de svarade JESUS och sade: "Vi vet inte." Han sade till dem, också han: "Inte heller jag säger er med vilken auktoritet jag gör detta."

Liknelsen om de två barnen

²⁸ "Men vad tänker ni er? En man hade två barn. Och han gick till den förste och sade: Barn, bege dig idag *och* arbeta i vingården.

²⁹ Men han svarade och sade: Jag vill inte. Men *till* sist ångrade han sig och gick iväg.

³⁰ Och han gick till den andre och sade på samma sätt. Och han svarade och sade: Jag *går*, HERRE. Och han gick inte iväg.

³¹ Vem av de två gjorde faderns vilja?" De säger: "Den förste."

Då säger JESUS till dem: "Amen, jag säger er att tullindrivarna och skökorna går före er in i GUDS rike.

³² För Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, och ni trodde inte på honom. Men tullindrivarna och skökorna trodde på honom. Och ni såg *det, men* ni ångrade er inte ens *till* sist för att tro på honom.

Liknelsen om de onda vinodlarna

³³ En annan liknelse ska ni höra: Det fanns en hushärskande man som planterade en vingård. Och stängsel satte han runt den, och han grävde i den en vinpress och byggde ett torn och arrenderade ut den till odlare och reste bort.

³⁴ Men när frukternas tid närmade sig, sände han sina fasttjänare till odlarna *för* att få sina frukter.

³⁵ Och odlarna tog hans fasttjänare: en pryglade de, och en dödade de, och en stenade de.

³⁶ Åter sände han andra fasttjänare, fler än de första. Och de gjorde mot dem på samma sätt.

³⁷ Men *till* sist sände han till dem sin son och sade: De kommer att ha respekt för min son.

³⁸ Men när odlarna såg sonen, sade de bland sig: Denne är arvingen! Kom, låt oss döda honom och få hans arv.

³⁹ Och de tog honom och kastade ut utanför vingården och dödade.

⁴⁰ När vingårdens HERRE nu kommer, vad ska han göra med dessa odlare?"

⁴¹ De säger honom: "Onda är *de*, ont ska han förgöra dem. Och vingården ska han arrendera

ut till andra odlare som avger åt honom frukterna vid sina *bestämda* tider.”

⁴² JESUS säger till dem: ”Har ni aldrig läst i Skrifterna:

Stenen som husbyggarna förkastade,

den blev till huvudhörnsten.

Från HERREN kom den,

och den är förunderlig i våra ögon.

⁴³ Därför säger jag er att GUDS rike ska tas ifrån er och ges till ett folkslag som gör dess frukter.

⁴⁴ [Och den som faller på denna sten ska bli sönderkrossad, och den på vilken den faller, honom ska den söndersmula.]”

⁴⁵ Och när överstepräster och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att *det är* om dem han talar.

⁴⁶ Och de sökte gripa honom *men* fruktade skarorna, då de höll honom för profet.

22

Liknelsen om kungasonens bröllop

¹ Och JESUS svarade åter och talade i liknelser till dem och sade:

² ”Himlarnas rike har liknats vid en kungaman som gjorde bröllopfest för sin son.

³ Och han sände ut sina fasttjänare att kalla de inbjudna till bröllopfesten. Och de ville inte komma.

⁴ Åter sände han ut andra fasttjänare och sade: Säg till de inbjudna: Se, min lunch har jag berett. Mina tjurar och göddjur *är* slaktoffrade och allt *är* berett. Kom till bröllopfesten!

⁵ Men de brydde sig inte *utan* gick iväg, en till *sin* egen åker, en annan till sina affärer.

⁶ Och de övriga grep hans fasttjänare och skymfade och dödade.

⁷ Men kungen vredgades och skickade sina trupper och förgjorde dessa mördare, och deras stad stack han i brand.

⁸ Sedan säger han till sina fasttjänare: Bröllopet är berett, men de inbjudna var inte värdiga.

⁹ Gå nu till vägarnas utvägar, och *alla* som ni finner ska ni bjuda till bröllopfesten.

¹⁰ Och ut gick dessa fasttjänare till vägarna och samlade alla som de fann, både onda och goda. Och bröllopet fylldes med *dem* som låg *till bords*.

¹¹ Men när kungen kom in *för* att skåda dem som låg *till bords*, såg han där en människa *som* inte *var* iklädd bröllopsklädsel.

¹² Och han säger till honom: *Min* vän, hur kom du in hit när du inte har bröllopsklädsel? Men han var tilltäppt.

¹³ Då sade kungen till tjänarna: Bind hans fötter och händer och kasta ut honom i det yttre mörkret. Där blir gråten och tändernas gnissel.

¹⁴ Många är nämligen kallade, men få är utvalda."

Skatt till kejsaren

¹⁵ Då gick fariseerna och tog beslut *om* att snärja honom genom ord.

¹⁶ Och de sänder till honom sina lärjungar med herodianerna och säger: "Lärare, vi vet att du är sann. Och GUDS väg lär du i sanning ut och bryr

dig inte om någon, för du ser inte till människors ansikte.

¹⁷ Säg oss nu, vad tänker du dig: Är det tillåtet att ge huvudskatt till kejsaren eller inte?"

¹⁸ Men JESUS förstod deras ondska och sade: "Varför prövar ni mig, hycklare?"

¹⁹ Visa mig myntet för huvudskatten." Och de bar fram till honom en denar,

²⁰ och han säger till dem: "Vems är denna bild och överskrift?"

²¹ De säger till honom: "Kejsarens." Då säger han dem: "Ge då tillbaka det *som är* kejsarens till kejsaren, och det *som är* GUDS till GUD."

²² Och när de hörde *det*, var de förundrade. Och de lämnade honom och gick iväg.

Frågan om uppståndelsen

²³ På den dagen kom *det* fram till honom saddukeer, som säger att ingen uppståndelse finns, och de frågade honom

²⁴ och sade: "Lärare, Mose har sagt: *Om någon dör och inte har barn, ska hans bror släktgifta sig med hans hustru och låta säd uppstå åt sin bror.*

²⁵ Och det fanns hos oss sju bröder. Och den förste gifte sig och avled. Och då han inte hade säd, lämnade han sin hustru åt sin bror.

²⁶ Likaså även den andre, och den tredje, fram till de sju.

²⁷ Och sist av alla dog kvinnan.

²⁸ Vid uppståndelsen, till vem av de sju blir hon då hustru? För alla hade henne."

²⁹ Men JESUS svarade och sade till dem: "Ni förvillar er, då ni inte förstår Skrifterna eller GUDS makt.

³⁰ För vid uppståndelsen varken gifter de sig eller blir bortgifta, utan de är som änglar i himlen.

³¹ Men om de dödas uppståndelse, har ni inte läst det *som är* sagt till er av GUD, som sade:

³² *Jag är Abrahams GUD och Isaaks GUD och Jakobs GUD?* Han är inte dödas GUD utan levandes."

³³ Och när skarorna hörde *det*, var de överväldigade vid hans undervisning.

Det största budet

³⁴ Men fariseerna hörde att han hade täppt till saddukeerna, och de samlades tillsammans.

³⁵ Och *nu* frågade en av dem, [en laglärd,] och prövade honom:

³⁶ "Lärare, vilket bud är stort i lagen?"

³⁷ Och han sade till honom: "*Du ska älska HERREN din GUD med hela ditt hjärta, och med hela din själ, och med hela ditt vett.*

³⁸ Detta är det stora och första budet.

³⁹ Och ett andra är likt det: *Du ska älska din nästa som dig själv.*

⁴⁰ På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna."

Är Kristus Davids son?

⁴¹ Och när fariseerna var samlade, frågade JESUS dem

⁴² och sade: "Vad tänker ni er om KRISTUS? Vems son är han?" De säger till honom: "Davids."

⁴³ Han säger till dem: "Hur *kan* då David i Ande kalla honom HERRE och säga:

⁴⁴ HERRENSade till minHERRE: *Sitt vid min högrasida*

tills jag lagt dina fiender under dina fötter?

⁴⁵ Om nu David kallar honom HERRE, hur är han hans son?"

⁴⁶ Och ingen kunde svara honom ett ord. Inte heller vågade någon från den dagen fråga honom längre.

23

Jesu verop över fariseerna

¹ Sedan talade JESUS till skarorna och till sina lärjungar

² och sade: "På Moses stol har de skriftlärdade och fariseerna satt sig.

³ Allt vad de säger till er ska ni alltså göra och hålla fast vid. Men efter deras gärningar ska ni inte göra, för de säger och gör inte.

⁴ Och de buntar ihop tunga [och svårburna] bördor och lägger på människornas axlar. Men själva vill de inte med sitt finger flytta på dem.

⁵ Och alla sina gärningar gör de för att bli skådade av människorna. För de vidgar sina böneremmar och gör hörntofsarna stora,

⁶ och de har *det* kärt *med* den främsta platsen vid festmåltiderna och förstaplatserna i synagogorna,

⁷ och hälsningarna på torgen och att kallas av människorna rabbi.

⁸ Men ni ska inte kallas rabbi. För en är er lärare, och alla är ni syskon.

⁹ Och er fader ska ni inte kalla *någon* på jorden. För en är er Far, den himmelske.

¹⁰ Inte heller ska ni kallas vägledare. För er vägledare är en, KRISTUS.

¹¹ Men den *som är* störst av er ska vara er tjänare.

¹² Och den som upphöjer sig själv ska bli ödmjukad, och den som ödmjukar sig själv ska bli upphöjd.

¹³ Men ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! För ni stänger himlarnas rike framför människorna. För ni går inte in, *och* inte heller dem som går in låter ni gå in.

¹⁵ Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! För ni drar omkring *runt* havet och det torra *för* att göra en *enda* proselyt. Och när han blivit *det*, gör ni honom *till* en Gehennas son, dubbelt mer än ni.

¹⁶ Ve er, blinda vägledare som säger: Den som svär vid tempelbyggnaden, det är inget, men den som svär vid guldets i tempelbyggnaden är pliktig.

¹⁷ Dårar och blinda! För vad är större: guldets, eller tempelbyggnaden som helgat guldets?

¹⁸ Och: Den som svär vid altaret, det är inget, men den som svär vid äregåvan ovanpå det är pliktig.

¹⁹ Blinda! För vad *är* större: äregåvan, eller altaret som helgar äregåvan?

²⁰ Den som alltså svär vid altaret svär vid det och vid allt ovanpå det,

²¹ och den som svär vid tempelbyggnaden svär vid den och vid honom som bor i den,

²² och den som svär vid himlen svär vid GUDS tron och vid honom som sitter ovanpå den.

²³ Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! För ni ger tionde av mynta och dill och kummin och har lämnat det tyngre i lagen: rättvisan och barmhärtigheten och tron. [Men] detta borde *man* göra och inte lämna det *andra*.

²⁴ Blinda vägledare, som silar myggan men slukar kamelen!

²⁵ Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! För ni renar det yttre av bägaren och tallriken, men inuti är de fulla av roffande och obehärskning.

²⁶ Blinde farisé, rena först det *som är* inom bägaren, så att även det utom den blir rent.

²⁷ Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! För ni liknar vitkalkade gravkammare som utanpå visar sig sköna, men inuti är fulla av dödas knotor och all orenhet.

²⁸ Så också ni: utanpå visar ni er för människorna rättfärdiga, men inuti är ni fulla av hyckleri och laglöshet.

²⁹ Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! För ni bygger profeternas gravkammare och smyckar de rättfärdigas gravar

³⁰ och säger: Om vi hade funnits under våra fäders dagar, hade inte vi med dem varit delaktiga i profeternas blod.

³¹ Alltså vittnar ni om er själva att ni är söner till dem som mördade profeterna.

³² Uppfyll också ni era fäders mått.

³³ Ormar, huggormsyngel! Hur ska ni fly från Gehennas dom?

³⁴ Därför, se: jag sänder till er profeter och vise och skriftlärdar. *Några* av dem kommer ni att döda och korsfästa, och *några* av dem kommer ni att piska i era synagogor och förfölja från stad till stad,

³⁵ så att *det* över er kommer allt rättfärdigt blod som är utgjutet på jorden: från blodet av Abel den rättfärdige fram till blodet av Zacharias, Barachias son, som ni mördade mellan tempelbyggnaden och altaret.

³⁶ Amen, jag säger er: Allt detta ska komma över detta släkte.

Jesu klagan över Jerusalem

³⁷ Jerusalem, Jerusalem, *du* som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur många gånger har jag velat församla dina barn, på samma sätt som en höna församlar sina små kycklingar under vingarna. Och ni ville inte.

³⁸ Se, *nu* lämnas åt er ert hus öde.

³⁹ För jag säger er: Ni ska alls inte se mig från nu, förrän ni säger: *Välsignad han som kommer i HERRENS namn.*”

24

Inte sten på sten

¹ Och JESUS gick ut från templet och *började* gå. Och fram kom hans lärjungar *för* att visa honom byggnaderna i templet.

² Men han svarade och sade till dem: ”Ser ni inte allt detta? Amen, jag säger er: Här ska alls inte lämnas sten på sten som inte ska rivas ner.”

Nöd och förföljelse

³ Och när han satt på Olivernas berg, kom lärjungarna fram till honom enskilt och sade: "Säg oss, när ska detta ske? Och vad *blir* tecknet på din ankomst och eonens fullbordan?"

⁴ Och JESUS svarade och sade till dem: "Se upp *att* ingen förvillar er.

⁵ Många ska nämligen komma i mitt namn och säga: Jag är KRISTUS, och många ska de förvilla.

⁶ Och ni kommer att höra *om* krig och hörsägnar om krig. Se till *att* ni inte blir skrärade. För det måste ske, men ännu är det inte slutet.

⁷ För *det* ska resa sig folkslag mot folkslag och rike mot rike, och det ska bli svälter och jordbävningar på *olika* platser.

⁸ Men allt detta *är* födslovärkars begynnelse.

⁹ Då ska man utlämna er åt nöd och döda er, och ni ska vara hatade av alla folkslagen för mitt namns skull.

¹⁰ Och då ska många bli skandaliserade, och varandra ska de utlämna och hata varandra.

¹¹ Och många falska profeter ska resa sig och förvilla många,

¹² och eftersom laglösheten förökas ska kärleken svalna hos de många.

¹³ Men den som håller ut till slutet, denne ska bli frälst.

¹⁴ Och detta evangelium om riket ska förkunnas i hela den bebodda *världen* till ett vittnesbörd för alla folkslagen. Och sedan ska slutet komma.

Fly till bergen

15 När ni så ser *ödeläggelsens skändlighet*, sagd genom profeten Daniel, stå på helig plats – läsaren må fatta –

16 då ska de i Judeen fly till bergen.

17 Den *som* är på hustaket ska inte gå ner *för* att ta upp *något* från sitt hus,

18 och den på åkern ska inte vända om bakåt *för* att ta upp sin mantel.

19 Men ve dem *som* är havande i magen och dem som ammar i de dagarna!

20 Och be att inte er flykt blir under vinter eller sabbat.

21 För det ska då bli en sådan stor nöd som inte har varit från världens begynnelse fram till nu, och heller aldrig ska bli.

22 Och om inte de dagarna hade förkortats, hade inget kött blivit frälst. Men för de utvaldas skull ska de dagarna förkortas.

23 Då, om någon till er säger: Se, här *är* KRISTUS! eller: Här! – tro *det* inte.

24 För det ska resa sig falska Kristusar och falska profeter och ge stora tecken och under så att det förvillar, om möjligt, även de utvalda.

25 Se, jag har förutsagt *det* för er.

26 Om man då säger till er: Se, i ödemarken är han! – gå inte ut – Se, i kamrarna! – tro *det* inte.

27 För såsom blixten går ut från öster och lyser ända till väster, så ska Människosonens ankomst vara.

28 Där liket är, där samlas örnarna.

När Människosonen kommer

29 Men direkt efter de dagarnas nöd *ska solen förmörkas och månen inte ge sitt sken, och*

stjärnorna ska falla från himlen och himlarnas makter skakas.

³⁰ Och då ska Människosonens tecken lysa på himlen, och då ska jordens alla stammar slå sig själva och se *Människosonen komma på himlens moln* med stor makt och härlighet.

³¹ Och han ska sända ut sina änglar med en väldig basun, och de ska församla hans utvalda från de fyra vindarna, från himlarnas ändar till deras ändar.

³² Och från fikonsträdet ska ni lära er liknelsen: Redan när dess kvist blir len och löven spricker fram, vet ni att sommaren *är* nära.

³³ Så även ni: när ni ser allt detta vet ni att han *är* nära, vid dörrarna.

³⁴ Amen, jag säger er att detta släkte alls inte ska förgå förrän allt detta har skett.

³⁵ Himlen och jorden ska förgå. Men mina ord ska aldrig förgå.

³⁶ Men om den dagen och stunden vet ingen, varken himlarnas änglar eller Sonen, utom Fadern ensam.

³⁷ För såsom Noas dagar, så ska Människosonens ankomst vara.

³⁸ För som de var under [de] dagarna före syndafloden – när de tuggade och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag Noa gick in i arken,

³⁹ och de visste inget förrän syndafloden kom och tog bort allesammans – så ska [också] Människosonens ankomst vara.

⁴⁰ Då ska två vara på åkern: en tas med och en lämnas.

⁴¹ Två *kvinnor* som mal vid kvarnen: en tas med och en lämnas.

⁴² Var alltså vakna. För ni vet inte vilken dag er HERRE kommer.

⁴³ Men det förstår ni att om hushärskaren visste vid vilken *nattväkt* tjuven kommer, hade han varit vaken och inte låtit *det* bli inbrott i hans hus.

⁴⁴ Därför ska också ni vara beredda. För vid en stund ni inte tänker er kommer Människosonen.

⁴⁵ Vem är då den trogne fasttjänaren och kloke som HERREN har satt över sitt hustjänstefolk, för att ge dem födan i *rätt* tid?

⁴⁶ Salig den fasttjänaren som hans HERRE ska komma och finna görande så.

⁴⁷ Amen, jag säger er att över allt som är hans ska han sätta honom.

⁴⁸ Men om den onde fasttjänaren säger i sitt hjärta: Min HERRE dröjer,

⁴⁹ och han börjar slå sina medtjänare och äter och dricker med de berusade,

⁵⁰ ska den fasttjänarens HERRE komma på en dag som han inte väntar sig och i en stund som han inte vet om,

⁵¹ och hugga honom itu och sätta hans del med hycklarna. Där blir gråten och tändernas gnissel.

25

Liknelsen om de tio jungfrurna

¹ Då ska himlarnas rike liknas vid tio jungfrur som tog sina lampor och gick ut, brudgummen till mötes.

² Men fem av dem var dåraktiga och fem kloka.

³ För de dåraktiga tog sina lampor *men* tog inte med sig olja,

⁴ men de kloka tog olja i flaskorna med sina lampor.

⁵ Och när brudgummen dröjde, slumrade alla till och sov.

⁶ Men vid midnatt hade det blivit ett skri: Se, brudgummen! Kom ut, [honom] till mötes!

⁷ Då vaknade alla dessa jungfrur och snyggade till sina lampor.

⁸ Men de dåraktiga sade till de kloka: Ge oss av er olja! För våra lampor slocknar.

⁹ Men *då* svarade de kloka och sade: *Nej*, annars räcker det aldrig för oss och för er. Gå snarare till dem som säljer och köp åt er.

¹⁰ Men när de gick iväg *för* att köpa, kom brudgummen. Och de *som var* beredda gick in med honom till bröllopfesten, och dörren stängdes.

¹¹ Men *till* sist kommer också de övriga jungfrurna och säger: HERRE, HERRE! Öppna för oss!

¹² Men han svarade och sade: Amen, jag säger er: Jag känner er inte.

¹³ Var alltså vakna. För ni vet inte dagen eller stunden.

Liknelsen om talenterna

¹⁴ För *det blir* såsom en man som reste bort och kallade på de egna fasttjänarna och överlämnade åt dem det som var hans.

¹⁵ Och åt en gav han fem talenter, åt en *annan* två, åt en *annan* en – åt var och en efter *hans* egen förmåga – och han reste bort.

Direkt

¹⁶ gick den som hade fått de fem talenterna och arbetade med dem och vann fem andra.

¹⁷ På samma sätt den *med* de två *och* vann två andra.

¹⁸ Men den som hade fått den enda gick bort och grävde i jord och dolde sin HERRES silver.

¹⁹ Och efter lång tid kommer dessa fasttjänares HERRE och stämmer av räkenskap med dem.

²⁰ Och fram kom den som hade fått de fem talenterna, och han bar fram fem andra talenter och sade: HERRE, fem talenter överlämnade du åt mig. Se, fem andra talenter har jag vunnit.

²¹ Till honom sade hans HERRE: Bra, gode och trogne fasttjänare! Över lite var du trogen, över mycket ska jag sätta dig. Gå in i din HERRES glädje.

²² [Och] fram kom även den *med* de två talenterna och sade: HERRE, två talenter överlämnade du åt mig. Se, två andra talenter har jag vunnit.

²³ Till honom sade hans HERRE: Bra, gode och trogne fasttjänare! Över lite var du trogen, över mycket ska jag sätta dig. Gå in i din HERRES glädje.

²⁴ Men fram kom även den som hade fått den enda talenten, och han sade: HERRE, jag kände dig, att du är en hård man som skördar där du inte har sått och samlar in varifrån du inte skingrat.

²⁵ Och jag fruktade, *och* gick bort och dolde din talent i jorden. Se: *här* har du det *som är* ditt.

²⁶ Men *då* svarade hans HERRE och sade till honom: Onde och motige fasttjänare! Du visste

att jag skördar där jag inte har sått och samlar in varifrån jag inte skingrat?

²⁷ Då borde du ha satt *in* mina silvermynt hos bankirerna, och när jag kom hade jag fått ut mitt med ränta.

²⁸ Ta nu ifrån honom talenten och ge till den som har de tio talenterna.

²⁹ För åt var och en som har ska det ges och överflöda. Men från den som inte har ska även det han har tas ifrån honom.

³⁰ Och den oduglige fasttjänaren ska ni kasta ut i det yttre mörkret. Där blir gråten och tändernas gnissel.

Liknelsen om fåren och getterna

³¹ Men när Människosonen kommer i sin härlighet, och alla änglarna med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron.

³² Och samlas inför honom ska alla folkslagen, och han ska skilja ut dem från varandra såsom herden skiljer ut fåren från getterna.

³³ Och han ska ställa fåren på sin högra *sida*, men getterna på vänstra.

³⁴ Då ska Kungen säga till dem på hans högra *sida*: Kom, *ni* min Fars välsignade! Ärv riket berett för er från världens grundläggning.

³⁵ För jag hungrade, och ni gav mig att äta. Jag törstade, och ni gav mig att dricka. Främling var jag, och ni samlade in mig.

³⁶ Naken, och ni klädde mig. Sjuk var jag, och ni besökte mig. I fängelse var jag, och ni kom till mig.

³⁷ Då ska de svara honom, de rättfärdiga, och säga: HERRE, när såg vi dig hungrande och gav näring? Eller törstande och gav att dricka?

³⁸ Och när såg vi dig *som* främling och samlade in, eller naken och klädde?

³⁹ Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

⁴⁰ Och kungen ska svara och säga dem: Amen, jag säger er: Så vitt ni har gjort för ett av dessa mina minsta syskon, så har ni gjort för mig.

⁴¹ Sedan ska han säga även till dem på vänstra *sidan*: Gå ifrån mig, [ni] förbannade, till den eoniska elden beredd för djävulen och hans änglar.

⁴² För jag hungrade, och ni gav mig inte att äta. Jag törstade, och ni gav mig inte att dricka.

⁴³ Främling var jag, och ni samlade inte in mig. Naken, och ni klädde mig inte. Sjuk och i fängelse, och ni besökte mig inte.

⁴⁴ Då ska de svara, också de, och säga: HERRE, när såg vi dig hungrande eller törstande eller *som* främling eller naken eller sjuk eller i fängelse, och betjänade dig inte?

⁴⁵ Då ska han svara dem och säga: Amen, jag säger er: Så vitt ni inte har gjort för en av dessa minsta, så har ni heller inte gjort för mig.

⁴⁶ Och bort ska dessa gå till eoniskt straff, men de rättfärdiga till eoniskt liv.”

26

Onda planer mot Jesus

¹ Och det hände sig, när JESUS hade fullbordat alla dessa ord, *att* han sade till sina lärjungar:

² "Ni vet att om två dagar kommer påskan, och Människosonen utlämnas för att bli korsfäst."

³ Då samlades översteprästerna och folkets äldste på innergården hos översteprästen, som hette Kaiafas.

⁴ Och de samrådde för att med list gripa och döda JESUS.

⁵ Men de sade: "Inte under högtiden. Så att det inte blir tumult bland folket."

En kvinna smörjer Jesus

⁶ Och när JESUS var i Bethania, i Simon den spetälskes hus,

⁷ kom *det* fram till honom en kvinna som hade en alabasterflaska med kostlig balsam. Och hon utgöt över hans huvud medan han låg *till bords*.

⁸ Men när lärjungarna såg *det*, blev de indignerade och sade: "Varför detta fördärv?

⁹ För denna hade kunnat avyttras för mycket *pengar* och ges till fattiga."

¹⁰ Men JESUS förstod och sade till dem: "Varför skaffar ni besvär för kvinnan? För *det* är en god gärning hon har utfört mot mig.

¹¹ För de fattiga har ni alltid hos er, men mig har ni inte alltid.

¹² För när hon hällde denna balsam över min kropp, *var det* för att gravlägga mig hon gjorde *det*.

¹³ Amen, jag säger er: Varhelst detta evangelium förkunnas i hela världen ska det också talas *om* det som hon gjorde, till minne av henne."

Judas utlämnar Jesus

¹⁴ Då gick en av de tolv, han som kallades Judas Iskariot, till översteprästerna

¹⁵ och sade: "Vad vill ni ge mig, och jag ska utlämna honom åt er?" Och de fastställde för honom trettio silvermynt.

¹⁶ Och från då *började* han söka ett lägligt tillfälle för att utlämna honom.

Den sista påskmåltiden

¹⁷ Och den första *dagen* i det osyrade *brödets högtid* kom lärjungarna fram till JESUS och sade: "Var vill du vi ska bereda för dig att äta påskalammet?"

¹⁸ Och han sade: "Bege er in i staden till den *och den* och säg till honom: Läraren säger: Min tid är nära. Hos dig gör jag påskalammet med mina lärjungar."

¹⁹ Och lärjungarna gjorde som JESUS hade samordnat för dem och beredde påskalammet.

²⁰ Och när det blev kväll, låg han *till bords* med de tolv.

²¹ Och medan de åt sade han: "Amen, jag säger er att en av er kommer att utlämna mig."

²² Och mycket bedrövade började de säga till honom, var och en: "Inte är *det* väl jag, HERRE?"

²³ Men han svarade och sade: "Den som doppade handen med mig i bunken. Denne ska utlämna mig.

²⁴ Människosonen beger sig så som det är skrivet om honom. Men ve den människa genom vilken Människosonen utlämnas! Det hade varit bra för honom om han inte hade fötts, den människan."

²⁵ Och *då* svarade Judas, som utlämnade honom, och sade: "Inte är *det* väl jag, rabbi?" Han säger till honom: "Du sade *det*."

Den första nattvarden

²⁶ Och medan de åt tog JESUS ett bröd, och välsignade och bröt, och gav åt lärjungarna och sade: "Ta. Ät. Detta är min kropp."

²⁷ Och han tog en bägare och tackade, och gav åt dem och sade: "Drick av den alla."

²⁸ För detta är mitt blod för förbundet, som för många blir utgjutet till synders förlåtelse.

²⁹ Och jag säger er: Jag ska från nu aldrig dricka av denna vinstockens bärgning förrän den dagen när jag dricker den med er ny i min Fars rike."

³⁰ Och sedan de sjungit hymn, gick de ut till Olivernas berg.

Jesus förutsäger Petrus förnekelse

³¹ Sedan säger JESUS till dem: "Ni alla kommer att bli skandaliserade av mig i denna natt. För det är skrivet: *Jag ska slå herden, och skingras ska fåren i hjorden.*

³² Men efter att jag blivit uppväckt ska jag gå före er till Galileen."

³³ Men Petrus svarade och sade till honom: "Om alla kommer att skandaliseras av dig, ska jag aldrig bli skandaliserad."

³⁴ *Då* sade honom JESUS: "Amen, jag säger dig att i denna natt, innan tuppen gal, ska du tre gånger förneka mig."

³⁵ Petrus säger till honom: "Om jag så måste dö med dig ska jag aldrig förneka dig!" Likaså sade också alla lärjungarna.

Jesus i Gethsemani

³⁶ Sedan går JESUS med dem till en marklott som kallas Gethsemani och säger till lärjungarna: "Sätt er här medan jag går bort dit och ber."

³⁷ Och han tog med Petrus och de två sönerna till Zebedaios, och började vara bedrövad och ängslas.

³⁸ Då säger han till dem: "*Djupt bedrövad är min själ*, till döds. Bli kvar här och var vakna med mig."

³⁹ Och han gick fram lite och föll *ner* på sitt ansikte, och bad och sade: "Min Far! Om det är möjligt, må den gå förbi från mig, denna bägare. Men inte som jag vill, utan som du."

⁴⁰ Och han kommer till lärjungarna och finner dem sovande. Och han säger till Petrus: "Så ni mäktade inte en *enda* timme att vara vakna med mig?"

⁴¹ Var vakna och be, att ni inte kommer i frestelse. För anden *är villig*, men köttet svagt."

⁴² Åter en andra *gång* gick han bort och bad och sade: "Min Far, om inte denna kan gå förbi om jag inte dricker den: ske din vilja."

⁴³ Och han kom åter och fann dem sovande, för deras ögon var tyngda.

⁴⁴ Och han lämnade dem, *och* åter gick han bort och bad en tredje *gång*, och samma ord sade han igen.

⁴⁵ Sedan kommer han till lärjungarna och säger till dem: "Sov *ni* framöver och vila er. Se, stunden är *nu* nära och Människosonen utlämnas i syndares händer.

⁴⁶ Res er, låt oss dra. Se: *nu* är han nära som utlämnar mig."

Jesus grips

⁴⁷ Och ännu medan han talade, se: Judas, en av de tolv, kom. Och med honom *var* en stor skara med svärd och påkar från överstepräster och folkets äldste.

⁴⁸ Och han som utlämnade honom hade gett dem ett tecken och sagt: "Den jag kysser, han är det. Grip honom."

⁴⁹ Och direkt gick han fram till JESUS och sade: "Gläd dig, rabbi!", och kysste honom ömt.

⁵⁰ Men JESUS sade till honom: "*Min* vän, för det är du här." Då gick de fram och lade händerna på JESUS och grep honom.

⁵¹ Och se: en av dem *som var* med JESUS räckte ut handen och drog ut sitt svärd, och han slog översteprästens fasttjänare och tog bort hans öra.

⁵² Då säger honom JESUS: "Vänd bort ditt svärd till dess plats! För alla som tar *till* svärd ska med svärd förgöras.

⁵³ Eller tänker du dig att jag inte kan vädja till min Far och han nu kommer att ställa fram för mig mer än tolv legioner änglar?

⁵⁴ Hur ska då Skrifterna uppfyllas, att så måste ske?"

⁵⁵ I den stunden sade JESUS till skarorna: "Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar

för att ta fast mig. Varje dag i templet satt jag och undervisade och ni grep mig inte.

⁵⁶ Men detta hela har hänt för att profeternas skrifter ska uppfyllas." Då lämnade alla lärjungarna honom och flydde.

Jesus inför Sanhedrin

⁵⁷ Och de som hade gripit JESUS förde bort honom till översteprästen Kaiafas, där de skriftlärdade och de äldste hade samlats.

⁵⁸ Men Petrus följde honom långt ifrån, fram till översteprästens innergård. Och han gick in därinne och satt med undertjänarna *för* att se slutet.

⁵⁹ Och översteprästerna och hela Sanhedrin sökte ett falskt vittnesbörd mot JESUS för att döda honom.

⁶⁰ Och de fann inget, *fastän* många falska vittnen kom fram. Men *till* sist kom det fram två

⁶¹ och sade: "Den där har sagt: Jag kan riva ner GUDS tempelbyggnad och på tre dagar bygga upp."

⁶² Och *då* stod översteprästen upp och sade till honom: "Svarar du inget *på* vad dessa vittnar mot dig?"

⁶³ Men JESUS var tyst.

Och översteprästen sade till honom: "Jag besvär dig vid levande GUD att du ska säga oss om du är KRISTUS, GUDS Son."

⁶⁴ *Då* säger honom JESUS: "Du sade *det*. Men jag säger er: Från nu ska ni se *Människosonen* sitta vid Maktens högra sida och komma *på himlens moln*."

⁶⁵ Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: "Han har hädat! Vad mer *för* behov har vi av vittnen? Se, nu har ni hört händelsen.

⁶⁶ Vad tycks er?" Och de svarade och sade: "Straffskyldig till döden är han!"

⁶⁷ Då spottade de i hans ansikte och pucklade på honom, och andra örfilade

⁶⁸ och sade: "Profetera för oss, KRISTUS! Vem är det som högg till dig?"

Petrus förnekar Jesus

⁶⁹ Men Petrus satt ute på innergården. Och fram till honom kom en tjänsteflicka som sade: "Även du var med JESUS galilén."

⁷⁰ Men han nekade inför alla och sade: "Jag förstår inte vad du säger."

⁷¹ Och när han gick ut i porthuset, såg honom en annan *kvinna* och säger till dem *som var där*: "Den där var med JESUS nazorén."

⁷² Och åter nekade han med ed att: "Jag känner inte människan."

⁷³ Men efter *en* liten *stund* kom de som stod *där* fram och sade till Petrus: "Sannerligen är också du *en* av dem. Och ditt tal gör dig ju tydlig."

⁷⁴ Då började han nedkalla förbannelse och svära att: "Jag känner inte människan!" Och direkt gol en tupp.

⁷⁵ Och *då* kom Petrus ihåg JESU ord som han hade sagt, att: "Innan tuppen gal ska du tre gånger förneka mig." Och han gick ut utanför och grät bittert.

27

Jesus utlämnas till Pilatus

¹ Och när det blev morgon tog de beslut, alla översteprästerna och folkets äldste, mot JESUS att döda honom.

² Och de band honom och förde bort och utlämnade åt Pilatus, styresmannen.

Judas tar sitt liv

³ Då, när Judas som utlämnade honom såg att han blivit fördömd, ångrade han sig och vände sig *med* de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste

⁴ och sade: "Jag har syndat och utlämnat ostraffligt blod." Men de sade: "Vad är *det* för oss? Du ska se *till det*."

⁵ Och han slängde silvermynten in i tempelbyggnaden och drog sig undan, och gick bort och hängde sig.

⁶ Men översteprästerna tog silvermynten och sade: "Det är inte tillåtet att lägga dem i korbankistan, då det är ett värde från blod."

⁷ Och de tog beslut och köpte för dem Krukmakaråkern till gravplats för främlingarna.

⁸ Därför kallades den åkern *för* Blodsåkern fram till idag.

⁹ Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia, som sade:

*Och de tog de trettio silvermynten,
värdet för den värderade som värderades av
Israels söner,*

¹⁰ *och gav dem för krukmakarens åker,
så som HERREN hade samordnat för mig.*

Jesus inför Pilatus

¹¹ Och JESUS ställdes inför styresmannen. Och *nu* frågade honom styresmannen och sade: "Du är judarnas kung?" Och JESUS sade: "Du säger *det*."

¹² Och under det att han anklagades av översteprästerna och *de* äldste svarade han inget.

¹³ Då säger honom Pilatus: "Hör du inte hur mycket de vittnar mot dig?"

¹⁴ Och han svarade honom inte på ens ett ord, så att styresmannen var väldigt förundrad.

¹⁵ Men varje högtid hade styresmannen för sed att frige en åt skaran, en fånge som de ville.

¹⁶ Och man hade då en ryktbar fånge som kallades [Jesus] Barabbas.

¹⁷ När de nu var samlade sade Pilatus till dem: "Vem vill ni jag ska frige åt er? [Jesus] Barabbas, eller JESUS som kallas KRISTUS?"

¹⁸ För han visste att *det var* av avund de hade utlämnat honom.

¹⁹ Och medan han satt på domarsätet, sände hans hustru *bud* till honom och sade: "Inget *mellan* dig och den där rättfärdige! För jag led mycket idag i en dröm för hans skull."

²⁰ Men översteprästerna och de äldste övertygade skarorna att begära Barabbas, men JESUS skulle de förgöra.

²¹ Och *nu* svarade styresmannen och sade till dem: "Vem vill ni av de två jag ska frige åt er?" Och de sade: "Barabbas!"

²² Pilatus säger till dem: "Vad ska jag då göra *med* JESUS som kallas KRISTUS?" De säger alla: "Han ska korsfästas!"

²³ Men han sade: "Vad *för* ont har han då gjort?" Men ännu mer skrek de och sade: "Han ska korsfästas!"

²⁴ Och när Pilatus såg att inget gör nytta utan det snarare blir tumult, tog han vatten och tvättade av händerna inför skaran och sade: "Jag är ostrafflig från dennes blod. Ni ska se *tilldetta*."

²⁵ Och allt folket svarade och sade: "Hans blod över oss och över våra barn!"

²⁶ Då frigav han åt dem Barabbas, men JESUS gisslade han och utlämnade för att korsfästas.

Jesus förlöjligad och slagen

²⁷ Då tog styresmannens soldater med JESUS in i pretoriet och samlade mot honom hela kohorten.

²⁸ Och de klädde av honom, och en scharlakansröd soldatmantel satte de runt honom.

²⁹ Och de flätade en krans av törnen och satte på hans huvud, och en rörstav i hans högra *hand*. Och de knäföll inför honom och förlöjlade honom och sade: "Gläd dig, judarnas kung!"

³⁰ Och de spottade på honom och tog rörstaven och slog i hans huvud.

³¹ Och när de hade förlöjligen honom, klädde de av honom soldatmanteln och iklädde honom hans kläder och förde bort honom för att korsfästa.

Jesus blir korsfäst

³² Och när de gick ut, fann de en kyreneisk man vid namn Simon. Denne rekvirerade de för att bära hans kors.

³³ Och när de kom till en plats kallad Golgotha, vilket är utsagt Kranieplatsen,

³⁴ gav de honom att dricka vin med galla blandat. Och han smakade och ville inte dricka.

³⁵ Och när de hade korsfäst honom, *delade de upp hans kläder och kastade lott,*

³⁶ och satt och bevakade honom där.

³⁷ Och de satte upp ovanför hans huvud saken mot honom, skriven: "Denne är JESUS, judarnas kung."

³⁸ Sedan korsfästs med honom två rövare, en vid högra *sidan* och en vid vänstra.

³⁹ Och de förbipasserande smädade honom och skakade sina huvuden

⁴⁰ och sade: "*Du som river ner tempelbyggnaden och på tre dagar bygger upp! Fräls dig själv, om du är GUDS Son, [och] kom ner från korset!*"

⁴¹ Likaså även översteprästerna, som förlöjlighade honom med de skriftlärda och äldste och sade:

⁴² "Andra har han frälst! Sig själv kan han inte frälsa. Israels kung är han! Han får komma ner nu från korset och vi ska tro på honom.

⁴³ *Han förtröstar påGUD, han får rädda nu, om han vill ha honom.* Han har ju sagt att: Jag är GUDS Son."

⁴⁴ Och detsamma *gjorde* också rövarna som var korsfästa med honom *och* kritiserade honom.

Jesus dör

⁴⁵ Men från sjätte timmen kom ett mörker över hela landet fram till nionde timmen.

⁴⁶ Och runt den nionde timmen ropade JESUS högt med väldig röst och sade: "*Eli! Eli! Lema sabachthani?*", det vill säga: "*MinGUD! MinGUD! Varför har du övergett mig?*"

⁴⁷ Men några av dem som stod där hörde *det* och sade att: "Denne ropar på Elia!"

⁴⁸ Och direkt sprang en av dem och tog en tvättsvamp, fyllde med surt vin och satte runt en rörstav och gav honom att dricka.

⁴⁹ Och de övriga sade: "Låt *bli*, vi ska se om Elia kommer och frälser honom."

⁵⁰ Men JESUS skrek åter med väldig röst, och lämnade *ifrån sig* anden.

⁵¹ Och se: förhänget i tempelbyggnaden revs från ovan *och* ända ner i två *delar*. Och jorden bävade och klipporna revs itu,

⁵² och gravarna öppnades och många kroppar av de insomnade heliga uppväcktes.

⁵³ Och de kom ut ur gravarna efter hans uppväckande och gick in i den heliga staden och framvisade sig för många.

⁵⁴ Och när centurionen och de som med honom bevakade JESUS såg jordbävningen och det som hände, fruktade de mycket och sade: "Sannerligen, GUDS Son var denne."

⁵⁵ Och det fanns där många kvinnor som skådade långt ifrån, som hade följt JESUS från Galileen och betjänade honom.

⁵⁶ Bland dem var Maria Magdalén och Maria *som var* Jakobs och Josefs mor, samt modern till Zebedaios söner.

Jesus begravs

⁵⁷ Och när det blev kväll, kom en rik man från Arimathaia vid namn Josef, som också han blivit lärjunge till JESUS.

⁵⁸ Denne gick till Pilatus och bad om JESU kropp. Då befallde Pilatus att *den skulle* avges.

⁵⁹ Och Josef tog kroppen och vek in den i rent linnetyg,

⁶⁰ och han lade den i sin nya grav som han hade huggit ut i klippan. Och han rullade fram en stor sten för dörröppningen till graven och gick iväg.

⁶¹ Och där var Mariam Magdalén och den andra Maria, sittande inför gravkammaren.

Graven bevakad

⁶² Men dagen därpå, som är efter förberedelsedagen, samlades översteprästerna och fariseerna hos Pilatus

⁶³ och sade: "Herre, vi kom ihåg att den där förvillaren sade medan han ännu levde: Efter tre dagar uppväcks jag.

⁶⁴ Befall nu att gravkammaren säkras fram till den tredje dagen, så att inte hans lärjungar kommer och stjälar honom och säger till folket: Han har uppväckts från de döda, och så blir den sista villfarelsen värre än den första."

⁶⁵ Pilatus sade till dem: "Ni har en custodia. Bege er, säkra *den* såsom ni förstår."

⁶⁶ Och de gick och säkrade gravkammaren och satte sigill på stenen med custodian.

28

Jesus uppstår ur graven

¹ Men sent efter sabbaten, i det gryende mot *den första dagen* i veckan, kom Mariam

Magdalén och den andra Maria *för* att skåda gravkammaren.

² Och se: det blev en väldig jordbävning. För en HERRENS ängel steg ner från himlen och gick fram och rullade bort stenen, och satt ovanpå den.

³ Och hans utseende var som en blix, och hans klädsel vit som snö.

⁴ Och av fruktan för honom bävade de som bevakade och blev som döda.

⁵ Men ängeln svarade och sade till kvinnorna: "Frukta inte ni! För jag vet att *det är* JESUS, den korsfäste, ni söker.

⁶ Han är inte här! För han har uppväckts, så som han har sagt. Kom, se platsen där han låg.

⁷ Och fort, gå och säg till hans lärjungar att han har uppväckts från de döda. Och se, han går före er till Galileen. Där ska ni *få* se honom. Se: jag har sagt er."

⁸ Och de gick fort iväg från graven, och med fruktan och stor glädje sprang de *för* att berätta för hans lärjungar.

⁹ Och se, JESUS mötte dem och sade: "Gläd er!" Och de kom fram och grep *om* hans fötter och tillbad honom.

¹⁰ Då säger JESUS till dem: "Frukta inte! Bege er, berätta för mina bröder att de ska gå bort till Galileen. Och där ska de *få* se mig."

Soldaternas rapport

¹¹ Men medan de gick, se: några från custodian kom in i staden och berättade för översteprästerna alltsammans som hade hänt.

¹² Och de samlades med de äldste, tog beslut och gav åtskilliga silvermynt till soldaterna

¹³ och sade: "Säg att: Hans lärjungar kom på natten och stal honom medan vi sov.

¹⁴ Och om detta blir hört inför styresmannen, ska vi övertyga [honom] och göra er obekymrade."

¹⁵ Och de tog silvermynten och gjorde som de blivit lärda. Och så spreds ryktet med detta ord hos judarna fram till [dagen] idag.

Jesu missionsbefallning

¹⁶ Och de elva lärjungarna gick till Galileen, till berget dit JESUS hade ordnat för dem att gå.

¹⁷ Och när de såg honom, tillbad de. Men några tvekade.

¹⁸ Och fram kom JESUS och talade till dem och sade: "Åt mig har getts all auktoritet i himmel och på jord.

¹⁹ Gå nu och gör alla folkslagen till lärjungar, döpa dem in i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn,

²⁰ lärande dem att hålla fast vid allt vad jag påbjudit er. Och se: jag är med er alla dagarna fram till eonens fullbordan."

Svenska Standardbibeln
Portions of the Holy Bible in Swedish, Svenska
Standardbibeln translation

Copyright © 2025 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Language: (Swedish)

Kommentarer om denna bibelöversättning kan riktas till
oversattning@standardbibeln.se.

2026-09-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Sep 2026 from source files
dated 7 Sep 2026

dc369788-4b68-5669-b6c8-a721cf25da1b